

Jevanđelje po Mateju

¹ Pleme Isusa Hrista, sina Davida Avraamova sina.

² Avraam rodi Isaka. A Isak rodi Jakova. A Jakov rodi Judu i braæu njegovu.

³ A Juda rodi Faresa i Zaru s Tamarom. A Fares rodi Esroma. A Esrom rodi Arama.

⁴ A Aram rodi Aminadava. A Aminadav rodi Naasona. A Naason rodi Salmona.

⁵ A Salmon rodi Vooza s Rahavom. A Vooz rodi Ovida s Rutom. A Ovid rodi Jeseja.

⁶ A Jesej rodi Davida cara. A David car rodi Solomuna s Urijnicom.

⁷ A Solomun rodi Rovoama. A Rovoam rodi Aviju. A Avija rodi Asu.

⁸ A Asa rodi Josafata. A Josafat rodi Jorama. A Joram rodi Oziju.

⁹ A Ozija rodi Joatama. A Joatam rodi Ahaza. A Ahaz rodi Ezekiju.

¹⁰ A Ezekija rodi Manasiju. A Manasija rodi Amona. A Amon rodi Josiju.

¹¹ A Josija rodi Jehoniju i braæu njegovu, u seobi Vavilonskoj.

¹² A po seobi Vavilonskoj, Jehonija rodi Salatiila. A Salatiilo rodi Zorovavela.

¹³ A Zorovavel rodi Aviuda. A Aviud rodi Eliakima. A Eliakim rodi Azora.

¹⁴ A Azor rodi Sadoka. A Sadok rodi Ahima. A Ahim rodi Eliuda.

¹⁵ A Eliud rodi Eleazara. A Eleazar rodi Matana. A Matan rodi Jakova.

¹⁶ A Jakov rodi Josifa, muža Marije, koja rodi Isusa prozvanoga Hrista.

¹⁷ Svega dakle koljena od Avraama do Davida, koljena èetrnaest, a od Davida do seobe Vavilonske, koljena èetrnaest, a od seobe Vavilonske do Hrista, koljena èetrnaest.

¹⁸ A roøenje Isusa Hrista bilo je ovako: kad je Marija, mati njegova, bila isprošena za Josifa, a još dok se nijesu bili sastali, naøe se da je ona trudna od Duha svetoga.

¹⁹ A Josif muž njezin, buduæi pobožan, i ne hoteæi je javno sramotiti, namisli je tajno pustiti.

²⁰ No kad on tako pomisli, a to mu se javi u snu anøeo Gospodnji govoreæi: Josife, sine Davidov! ne boj se uzeti Marije žene svoje; jer ono što se u njoj zaèelo od Duha je svetoga.

²¹ Pa æe roditi sina, i nadjeni mu ime Isus; jer æe on izbaviti svoj narod od grijeha njihovijeh.

²² A ovo je sve bilo da se izvrši što je Gospod kazao preko proroka koji govori:

²³ Eto, djevojka æe zatrudnjeti, i rodiaæe sina, i nadjenuæe mu ime Emanuilo, koje æe reæi: s nama Bog.

²⁴ Kad se Josif probudi od sna, uèini kao što mu je zapovjedio anøeo Gospodnji, i uzme ženu svoju.

²⁵ I ne znadijaše za nju dok ne rodi sina svojega prvenca, i nadjede mu ime Isus.

2

¹ A kad se rodi Isus u Vitlejemu Judejskome, za vremena cara Iroda, a to doðu mudarci od istoka u Jerusalem, i kažu:

² Gdje je car Judejski što se rodio? Jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku i došli smo da mu se poklonimo.

³ Kad to čuje car Irod, uplaši se, i sav Jerusolim s njim.

⁴ I sabravši sve glavare svešteničke i književnike narodne, pitaše ih: gdje će se roditi Hristos?

⁵ A oni mu rekoše: u Vitlejemu Judejskome; jer je tako prorok napisao:

⁶ I ti Vitlejeme, zemljo Judina! ni po čem nisi najmanji u državi Judinoj; jer će iz tebe izići čelovođa koji će pasti narod moj Izrailja.

⁷ Onda Irod tajno dozva mudarce, i ispitivaše ih kad se pojavila zvijezda.

⁸ I poslavši ih u Vitlejem, reče: idite i raspitajte dobro za dijete, pa kad ga nađete, javite mi, da i ja idem da mu se poklonim.

⁹ I oni saslušavši cara, pođoše: a to i zvijezda koju su vidjeli na istoku, išaše pred njima dok ne dođe i stade odozgo gdje bješe dijete.

¹⁰ A kad vidješe zvijezdu gdje je stala, obradovaše se veoma velikom radosti.

¹¹ I ušavši u kuću, vidješe dijete s Marijom materom njegovom, i padoše i poklonoše mu se; pa otvoriše dare svoje i darivaše ga: zlatom, i tamjanom, i smirnom.

¹² I primivši u snu zapovijest da se ne vraćaju k Irodu, drugim putem otidoše u svoju zemlju.

¹³ A pošto oni otidu, a to anđeo Gospodnji javi se Josifu u snu i kaza mu: ustani, uzmi dijete i mater njegovu pa bježi u Misir, i budi onamo dok ti ne kažem; jer će Irod tražiti dijete da ga

pogubi.

¹⁴ I on ustavši uze dijete i mater njegovu noæu i otide u Misir.

¹⁵ I bi tamo do smrti Irodove: da se izvrši što je Gospod rekao preko proroka koji govori: iz Misira dozvah sina svojega.

¹⁶ Tada Irod kad vidje da su ga mudarci prevarili, razgnjevi se vrlo i posla te pobiše svu djecu po Vitlejemu i po svoj okolini njegovoj od dvije godine i niže, po vremenu koje je dobro doznao od mudaraca.

¹⁷ Tada se zbi što je kazao prorok Jeremija govoreæi:

¹⁸ Glas u Rami èu se, plaè, i ridanje, i jaukanje mnogo: Rahila plaèe za svojom djecom, i neæe da se utješi, jer ih nema.

¹⁹ A po smrti Irodovoj, gle, anđeo Gospodnji u snu javi se Josifu u Misiru.

²⁰ I reèe: ustani, i uzmi dijete i mater njegovu i idi u zemlju Izrailjevu; jer su izumrli koji su tražili dušu djetinju.

²¹ I on ustavši, uze dijete i mater njegovu, i dođe u zemlju Izrailjevu.

²² Ali èuvši da Arhelaj caruje u Judeji mjesto Iroda oca svojega, poboja se onamo iæi; nego primivši u snu zapovijest, otide u krajeve Galilejske.

²³ I došavši onamo, namjesti se u gradu koji se zove Nazaret, da se zbude kao što su kazali proroci da æe se Nazareæanin nazvati.

3

¹ U ono pak doba dođe Jovan krstitelj, i uèaše

u pustinji Judejskoj.

² I govoraše: pokajte se, jer se približi carstvo nebesko.

³ Jer je to onaj za koga je govorio prorok Isaija gdje kaže: glas onoga što vièe u pustinji: pripravite put Gospodu, i poravnite staze njegove.

⁴ A Jovan imaše haljinu od dlake kamilje i pojas kožan oko sebe; a hrana njegova bijaše skakavci i med divlji.

⁵ Tada izlažaše k njemu Jerusolim i sva Judeja, i sva okolina Jordanska.

⁶ I on ih kršæavaše u Jordanu, i ispovijedahu grijeha svoje.

⁷ A kad vidje Jovan) mnoge fariseje i sadukeje gdje idu da ih krsti, reèe im: porodi aspidini! ko kaza vama da bježite od gnjeva koji ide?

⁸ Rodite dakle rod dostojan pokajanja.

⁹ I ne mislite i ne govorite u sebi: imamo oca Avraama; jer vam kažem da može Bog i od kamenja ovoga podignuti djecu Avraamu.

¹⁰ Veæ i sjekira kod korijena drveta stoji; svako dakle drvo koje ne rađa dobra roda, sijeèe se i u oganj se baca.

¹¹ Ja dakle kršæavam vas vodom za pokajanje; a onaj što ide za mnom, jaèi je od mene; ja nijesam dostojan njemu obuæe ponijeti; on æe vas krstiti Duhom svetijem i ognjem.

¹² Njemu je lopata u ruci njegovoj, pa æe otrijebiti gumno svoje, i skupiæe pšenicu svoju u žitnicu, a pljevu æe sažæei ognjem vjeènijem.

¹³ Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan k Jovanu da se krsti.

¹⁴ A Jovan branjaše mu govoreæi: ti treba mene da krstiš, a ti li dolaziš k meni?

¹⁵ A Isus odgovori i reèe mu: ostavi sad, jer tako nam treba ispuniti svaku pravdu. Tada Jovan ostavi ga.

¹⁶ I krstivši se Isus iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše mu se nebesa, i vidje Duha Božijega gdje silazi kao golub i dođe na njega.

¹⁷ I gle, glas s neba koji govori: ovo je sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

4

¹ Tada Isusa odvede Duh u pustinju da ga đavo kuša.

² I postivši se dana èetrdeset i noæi èetrdeset, napošljjetku ogladnje.

³ I pristupi k njemu kušaè i reèe: ako si sin Božij, reci da kamenje ovo hljebovi postanu.

⁴ A on odgovori i reèe: pisano je: ne živi èovjek o samom hljebu, no o svakoj rijeèi koja izlazi iz usta Božijih.

⁵ Tada odvede ga đavo u sveti grad i postavi ga navrh crkve;

⁶ Pa mu reèe: ako si sin Božij, skoèi dolje, jer u pismu stoji da æe anđelima svojijem zapovjediti za tebe, i uzeæe te na ruke, da gdje ne zapneš za kamen nogom svojom.

⁷ A Isus reèe njemu: ali i to stoji napisano: nemoj kušati Gospoda Boga svojega.

⁸ Opet uze ga đavo i odvede na goru vrlo visoku, i pokaza mu sva carstva ovoga svijeta i slavu njihovu;

⁹ I reèe mu: sve ovo daæu tebi ako padneš i pokloniš mi se.

¹⁰ Tada reèe njemu Isus: idi od mene, sotono; jer stoji napisano: Gospodu Bogu svojemu poklanjaj se i njemu jedinome služi.

¹¹ Tada ostavi ga đavo, i gle, anđeli pristupiše i služahu mu.

¹² A kad èu Isus da je Jovan predan, otide u Galileju.

¹³ I ostavivši Nazaret dođe i namjesti se u Kapernaumu primorskome na međi Zavulonovoj i Neftalimovoj,

¹⁴ Da se zbude što je rekao Isaija prorok govoreæi:

¹⁵ Zemlja Zavulonova i zemlja Neftalimova, na putu k moru s one strane Jordana, Galileja neznabožaèka.

¹⁶ Ljudi koji sjede u tami, vidješe vidjelo veliko, i onima što sjede na strani i u sjenu smrtnome, zasvijetli vidjelo.

¹⁷ Od tada poèe Isus uèiti i govoriti: pokajte se, jer se približi carstvo nebesko.

¹⁸ I iduæi pokraj mora Galilejskog vidje dva brata, Simona, koji se zove Petar, i Andriju brata njegova, gdje meæu mreže u more, jer bijahu ribari.

¹⁹ I reèe im: hajdete za mnom, i uèiniaæu vas lovcima ljudskim.

²⁰ A oni taj èas ostaviše mreže i za njim otidoše.

²¹ I otišavši odatle vidje druga dva brata, Jakova Zevedejeva, i Jovana brata njegova, u lađi sa Zevedejem ocem njihovijem gdje krpe mreže

svoje, i pozva ih.

²² A oni taj èas ostaviše lađu i oca svojega i za njim otidoše.

²³ I prohoðaše po svoj Galileji Isus uèeæi po zbornicama njihovijem, i propovijedajuæi jevanðelje o carstvu, i iscjeljujuæi svaku bolest i svaku nemoæ po ljudima.

²⁴ I otide glas o njemu po svoj Siriji i privedoše mu sve bolesne od razliènijeh bolesti i s razliènijem mukama, i bijesne, i mjeseènjake, i uzete, i iscijeli ih.

²⁵ I za njim iðaše naroda mnogo iz Galileje, i iz Deset Gradova, i iz Jerusalima, i Judeje, i ispreko Jordana.

5

¹ A kad on vidje narod, pope se na goru, i sjede, i pristupiše mu uèenici njegovi.

² I otvorivši usta svoja uèaše ih govoreæi:

³ Blago siromašnima duhom, jer je njihovo carstvo nebesko;

⁴ Blago onima koji plaèu, jer æ se utješiti;

⁵ Blago krotkima, jer æ naslijediti zemlju;

⁶ Blago gladnima i žednima pravde, jer æ se nasititi;

⁷ Blago milostivima, jer æ biti pomilovani;

⁸ Blago onima koji su èistoga srca, jer æ Boga vidjeti;

⁹ Blago onima koji mir grade, jer æ se sinovi Božiji nazvati;

¹⁰ Blago prognanima pravde radi, jer je njihovo carstvo nebesko.

¹¹ Blago vama ako vas uzasramote i usprogone i reku na vas svakojake rđave riječi lažući, mene radi.

¹² Radujte se i veselite se, jer je velika plata vaša na nebesima, jer su tako progonili proroke prije vas.

¹³ Vi ste so zemlji; ako so obljutavi, èim æe se osoliti? Ona veæ neæe biti ni za što, osim da se prospe napolje i da je ljudi pogaze.

¹⁴ Vi ste vidjelo svijetu; ne može se grad sakriti kad na gori stoji.

¹⁵ Niti se užije svijeta i meæ pod sud nego na svijetljak, te svijetli svima koji su u kući.

¹⁶ Tako da se svijetli vaše vidjelo pred ljudima, da vide vaša dobra djela, i slave oca vašega koji je na nebesima.

¹⁷ Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nijesam došao da pokvarim, nego da ispunim.

¹⁸ Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji, neæe nestati ni najmanjega slovca ili jedne tittle iz zakona dok se sve ne izvrši.

¹⁹ Ako ko pokvari jednu od ovijeh najmanjijeh zapovijesti i nauèi tako ljude, najmanji nazvaæe se u carstvu nebeskome; a ko izvrši i nauèi, taj æe se veliki nazvati u carstvu nebeskome.

²⁰ Jer vam kažem da ako ne bude veæa pravda vaša nego književnika i fariseja, neæete ući u carstvo nebesko.

²¹ Èuli ste kako je kazano starima: ne ubij; jer ko ubije, biæe kriv sudu.

²² A ja vam kažem da æe svaki koji se gnjevi na brata svojega ni za što, biti kriv sudu; a ako li ko

reèe bratu svojemu: raka! biæe kriv skupštini; a ko reèe: budalo! biæe kriv paklu ognjenom.

²³ Zato dakle ako prineseš dar svoj k oltaru, i ondje se opomeneš da brat tvoj ima nešto na te,

²⁴ Ostavi ondje dar svoj pred oltarom, i idi prije te se pomiri s bratom svojijem, pa onda dođi i prinesi dar svoj.

²⁵ Miri se sa suparnikom svojijem brzo, dok si na putu s njim, da te suparnik ne preda sudiji, a sudija da te ne preda sluzi i u tamnicu da te ne vrgnu.

²⁶ Zaista ti kažem: neæeš iziæi odande dok ne daš do posljednjega dinara.

²⁷ Èuli ste kako je kazano starima: ne èini preljube.

²⁸ A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, veæ je uèinio preljubu u srcu svojemu.

²⁹ A ako te oko tvoje desno sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojijeh negoli sve tijelo tvoje da bude baèeno u pakao.

³⁰ I ako te desna ruka tvoja sablažnjava, otsijeci je i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojijeh negoli sve tijelo tvoje da bude baèeno u pakao.

³¹ Tako je kazano: ako ko pusti ženu svoju, da joj da knjigu rasmusnu.

³² A ja vam kažem da svaki koji pusti ženu svoju, osim za preljubu, navodi je te èini preljubu; i koji puštenicu uzme preljubu èini.

³³ Još ste èuli kako je kazano starima: ne kuni se krivo, a ispuni što si se Gospodu zakleo.

³⁴ A ja vam kažem: ne kunite se nikako: ni nebom, jer je prijestol Božij;

³⁵ Ni zemljom, jer je podnožje nogama njegovijem; ni Jerusolimom, jer je grad velikoga cara.

³⁶ Ni glavom svojom ne kuni se, jer ne možeš ni dlake jedne bijele ili crne uèiniti.

³⁷ Dakle neka bude vaša rijeè: da, da; ne, ne; a što je više od ovoga, oda zla je.

³⁸ Èuli ste da je kazano: oko za oko, i zub za zub.

³⁹ A ja vam kažem da se ne branite oda zla, nego ako te ko udari po desnome tvom obrazu, obrni mu i drugi;

⁴⁰ I koji hoæe da se sudi s tobom i košulju tvoju da uzme, podaj mu i haljinu.

⁴¹ I ako te potjera ko jedan sahat, idi s njime dva.

⁴² Koji ište u tebe, podaj mu; i koji hoæe da mu uzajmiš, ne odreci mu.

⁴³ Èuli ste da je kazano: ljubi bližnjega svojega, i mrzi na neprijatelja svojega.

⁴⁴ A ja vam kažem: ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, èinite dobro onima koji na vas mrze i molite se Bogu za one koji vas gone;

⁴⁵ Da budete sinovi oca svojega koji je na nebesima; jer on zapovijeda svome suncu, te obasjava i zle i dobre, i daje dažd pravednima i nepravednima.

⁴⁶ Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakovu platu imate? Ne èine li to i carinici?

⁴⁷ I ako Boga nazivate samo svojoj braæi, šta

odviše èinite? Ne èine li tako i neznabošci?

⁴⁸ Budite vi dakle savršeni, kao što je savršen otac vaš nebeski.

6

¹ Pazite da pravdu svoju ne èinite pred ljudima da vas oni vide; inaèe plate nemate od oca svojega koji je na nebesima.

² Kad dakle daješ milostinju, ne trubi pred sobom, kao što èine licemjери po zbornicama i po ulicama da ih hvale ljudi. Zaisto vam kažem: primili su platu svoju.

³ A ti kad èiniš milostinju, da ne zna ljevaka tvoja što èini desnica tvoja.

⁴ Tako da bude milostinja tvoja tajna; i otac tvoj koji vidi tajno, platiæe tebi javno.

⁵ I kad se moliš Bogu, ne budi kao licemjери, koji rado po zbornicama i na raskršæu po ulicama stoje i mole se da ih vide ljudi. Zaisto vam kažem da su primili platu svoju.

⁶ A ti kad se moliš, uđi u klijet svoju, i zatvorivši vrata svoja, pomoli se ocu svojemu koji je u tajnosti; i otac tvoj koji vidi tajno, platiæe tebi javno.

⁷ A kad se molite, ne govorite mnogo, kao neznabošci; jer oni misle da æe za mnoge rijeèi svoje biti uslišeni.

⁸ Vi dakle ne budite kao oni; jer zna otac vaš šta vam treba prije molitve vaše;

⁹ Ovako dakle molite se vi: Oèe naš koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje;

¹⁰ Da dođe carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu;

11 Hljev naš potrebni daj nam danas;

12 I oprosti nam dugove naše kao i mi što opraštamo dužnicima svojijem;

13 I ne navedi nas u napast; no izbavi nas oda zla. Jer je tvoje carstvo, i sila, i slava vavijek. Amin.

14 Jer ako opraštate ljudima grijeha njihove, oprostiaæe i vama otac vaš nebeski.

15 Ako li ne opraštate ljudima grijeha njihovih, ni otac vaš neæe oprostiti vama grijeha vašijeh.

16 A kad postite, ne budite žalosni kao licemjери; jer oni naèine blijeda lica svoja da ih vide ljudi gdje poste. Zaisto vam kaæem da su primili platu svoju.

17 A ti kad postiš, namaæi glavu svoju, i lice svoje umij,

18 Da te ne vide ljudi gdje postiš, nego otac tvoj koji je u tajnosti; i otac tvoj koji vidi tajno, platiæe tebi javno.

19 Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje moljac i ræa kvari, i gdje lupeæi potkopavaju i kraðu;

20 Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni ræa ne kvari, i gdje lupeæi ne potkopavaju i ne kraðu.

21 Jer gdje je vaše blago, ondje æe biti i srce vaše.

22 Svijeaæa je tijelu oko. Ako dakle bude oko tvoje zdravo, sve æe tijelo tvoje svijetlo biti.

23 Ako li oko tvoje kvarno bude, sve æe tijelo tvoje tamno biti. Ako je dakle vidjelo što je u tebi tama, akamoli tama?

24 Niko ne moæe dva gospodara sluæiti: jer

ili æe na jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili jednome voljeti, a za drugog ne mariti. Ne možete Bogu služiti i mamoni.

²⁵ Zato vam kažem: ne brinite se za život svoj, šta æete jesti, ili šta æete piti; ni za tijelo svoje, u što æete se obuæi. Nije li život pretežniji od hrane, i tijelo od odijela?

²⁶ Pogledajte na ptice nebeske kako ne siju, niti žnju, ni sabiraju u žitnice; pa otac vaš nebeski hrani ih. Nijeste li vi mnogo pretežniji od njih?

²⁷ A ko od vas brinuæi se može primaknuti rastu svojem lakat jedan?

²⁸ I za odijelo što se brinete? Pogledajte na ljiljane u polju kako rastu; ne trude se niti predu.

²⁹ Ali ja vam kažem da ni Solomun u svoj svojoj slavi ne obuèe se kao jedan od njih.

³⁰ A kad travu po polju, koja danas jest a sjutra se u peæ baca, Bog tako odijeva; akamoli vas, malovjerni?

³¹ Ne brinite se dakle govoreæi: šta æemo jesti, ili, šta æemo piti, ili, èim æemo se odjenuti?

³² Jer sve ovo neznabošci ištu; a zna i otac vaš nebeski da vama treba sve ovo.

³³ Nego ištite najprije carstva Božijega, i pravde njegove, i ovo æe vam se sve dodati.

³⁴ Ne brinite se dakle za sjutra; jer sjutra brinuæe se za se. Dosta je svakom danu zla svoga.

7

¹ Ne sudite da vam se ne sudi;

² Jer kakovijem sudom sudite, onakovijem æe vam suditi; i kakovom mjerom mjerite, onakom æe vam se mjeriti.

³ A zašto vidiš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svojemu ne osjeæaš?

⁴ Ili, kako možeš reæi bratu svojemu: stani da ti izvadim trun iz oka tvojega; a eto brvno u oku tvojemu?

⁵ Licemjere! izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa æeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega.

⁶ Ne dajte svetinje psima; niti meæite bisera svojega pred svinje, da ga ne pogaze nogama svojima, i vrativši se ne rastrgnu vas.

⁷ Ištite, i daæe vam se; tražite, i naæi æete; kucajte, i otvoriæe vam se.

⁸ Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvoriæe mu se.

⁹ Ili koji je meðu vama èovjek u koga ako zaište sin njegov hljeba kamen da mu da?

¹⁰ Ili ako ribe zaište da mu da zmiju?

¹¹ Kad dakle vi, zli buduæi, umijete dare dobre davati djeci svojoj, koliko æe više otac vaš nebeski dati dobra onima koji ga mole?

¹² Sve dakle što hoæete da èine vama ljudi, èinite i vi njima: jer je to zakon i proroci.

¹³ Uđite na uska vrata; jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih ima koji njim idu.

¹⁴ Kao što su uska vrata i tijesan put što vode u život, i malo ih je koji ga nalaze.

¹⁵ Èuvajte se od lažnijeh proroka, koji dolaze

k vama u odijelu ovèijemu, a unutra su vuci grabljivi.

¹⁶ Po rodovima njihovijem poznaæete ih. Eda li se bere s trnja groŹde, ili s èieka smokve?

¹⁷ Tako svako drvo dobro rodove dobre rađa, a zlo drvo rodove zle rađa.

¹⁸ Ne moŹe drvo dobro rodova zlijeh rađati, ni drvo zlo rodova dobrieh rađati.

¹⁹ Svako dakle drvo koje ne rađa roda dobra, sijeku i u oganj bacaju.

²⁰ I tako dakle po rodovima njihovijem poznaæete ih.

²¹ Neæe svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! uæi u carstvo nebesko; no koji èini po volji oca mojega koji je na nebesima.

²² Mnogi æe reæi meni u onaj dan: Gospode! Gospode! nijesmo li u ime tvoje prorokovali, i tvojijem imenom đavole izgonili, i tvojijem imenom èudesa mnoga tvorili?

²³ I tada æu im ja kazati: nikad vas nijesam znao; idite od mene koji èinite bezakonje.

²⁴ Svaki dakle koji sluša ove moje rijeèi i izvršuje ih, kazaæu da je kao mudar èovjek koji sazida kuæu svoju na kamenu:

²⁵ I udari daŹd, i dođoše vode, i dunuše vjetrovi, i napadoše na kuæu onu, i ne pade; jer bješe utvrđena na kamenu.

²⁶ A svaki koji sluša ove moje rijeèi a ne izvršuje ih, on æe biti kao èovjek lud koji sazida kuæu svoju na pijesku:

²⁷ I udari daŹd, i dođoše vode, i dunuše vjetrovi, i udariše u kuæu onu, i pade, i raspade se strašno.

²⁸ I kad svrši Isus rijeèi ove, divljaše se narod nauci njegovoj.

²⁹ Jer ih uèaše kao onaj koji vlast ima, a ne kao književnici.

8

¹ A kad siđe s gore, za njim iðaše naroda mnogo.

² I gle, èovjek gubav dođe i klanjaše mu se govoreæi: Gospode! ako hoæeš, možeš me oèistiti.

³ I pruživši ruku Isus, dohvati ga se govoreæi: hoæu, oèisti se. I odmah oèisti se od gube.

⁴ I reèe mu Isus: gledaj, nikomu ne kazuj, nego idi i pokaži se svešteniku, i prinesi dar koji je zapovjedio Mojsije radi svjedoèanstva njima.

⁵ A kad uđe u Kapernaum, pristupi k njemu kapetan moleæi ga

⁶ I govoreæi: Gospode! sluga moj leži doma uzet, i muèi se vrlo.

⁷ A Isus reèe mu: ja æu doæi i iscijeliæu ga.

⁸ I kapetan odgovori i reèe: Gospode! nijesam dostojan da pod krov moj uđeš; nego samo reci rijeè, i ozdraviæe sluga moj.

⁹ Jer i ja sam èovjek pod vlasti, i imam pod sobom vojnike, pa reèem jednome: idi, i ide; i drugome: doði, i dođe; i služi svojemu: uèini to, i uèini.

¹⁰ A kad èu Isus, udivi se i reèe onima što idu za njim: zaista vam kažem: ni u Izrailju tolike vjere ne nađoh.

11 I to vam kažem da æe mnogi od istoka i zapada doæi i sješæe za trpezu s Avraamom i Isakom i Jakovom u carstvu nebeskome:

12 A sinovi carstva izgnaæe se u tamu najkrajnju; ondje æe biti plaè i škrgut zuba.

13 A kapetanu reèe Isus: idi, i kako si vjerovao neka ti bude. I ozdravi sluga njegov u taj èas.

14 I došavši Isus u dom Petrov vidje taštu njegovu gdje leži i groznica je trese.

15 I prihvati je za ruku, i pusti je groznica, i usta, i služaše mu.

16 A uveèe dovedoše k njemu bijesnijeh mnogo, i izgna duhove rijeèju, i sve bolesnike iscijeli:

17 Da se zbude što je kazao Isaija prorok govoreæi: on nemoæi naše uze i bolesti ponese.

18 A kad vidje Isus mnogo naroda oko sebe, zapovjedi uèenicima svojijem da idu na onu stranu.

19 I pristupivši jedan književnik reèe mu: uèitelju! ja idem za tobom kud god ti pođeš.

20 Reèe njemu Isus: lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda; a sin èovjeèij nema gdje glave zakloniti.

21 A drugi od uèenika njegovijeh reèe mu: Gospode! dopusti mi najprije da idem da ukopam oca svojega.

22 A Isus reèe njemu: hajde za mnom, a ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace.

23 I kad uđe u lađu, za njim uđoše uèenici njegovi.

24 I gle, oluja velika postade na moru da se lađa pokri valovima; a on spavaše.

²⁵ I prikuèivši se uèenici njegovi probudiše ga govoreæi: Gospode! izbavi nas, izgibosmo.

²⁶ I reèe im: zašto ste strašljivi, malovjerni? Tada ustavši zaprijeti vjetrovima i moru, i postade tišina velika.

²⁷ A ljudi èudiše se govoreæi: ko je ovaj da ga slušaju i vjetrovi i more?

²⁸ A kad dođe na onu stranu u zemlju Gergesinsku, sretoše ga dva bijesna, koji izlaze iz grobova, tako zla da ne mogaše niko proæi putem onijem.

²⁹ I gle, povikaše: što je tebi do nas, Isuse, sine Božij? zar si došao amo prije vremena da muèiš nas?

³⁰ A daleko od njih pasijaše veliki krd svinja.

³¹ I đavoli moljahu ga govoreæi: ako nas izgoniš, pošlji nas da idemo u krd svinja.

³² I reèe im: idite. I oni izišavši otidoše u svinje. I gle, navali sav krd s brijega u more, i potopiše se u vodi.

³³ A svinjari pobjegoše; i došavši u grad kazaše sve, i za bijesne.

³⁴ I gle, sav grad iziđe na susret Isusu; i vidjevši ga moliše da bi otišao iz njihovoga kraja.

9

¹ I ušavši u lađu prijeđe i dođe u svoj grad.

² I gle, donesoše mu uzeta koji ležaše na odru. I vidjevši Isus vjeru njihovu reèe uzetome: ne boj se, sinko, opraštaju ti se grijesi tvoji.

³ I gle, neki od književnika rekoše u sebi: ovaj huli na Boga.

⁴ I videæi Isus pomisli njihove reèe: zašto zlo mislite u srcima svojijem?

⁵ Jer šta je lakše reæi: opraštaju ti se grijesi; ili reæi: ustani i hodi?

⁶ Ali da znate da vlast ima sin èovjeèij na zemlji opraštati grijeha tada reèe uzetome): ustani, uzmi odar svoj i idi doma.

⁷ I ustavši otide doma.

⁸ A ljudi videæi èudiše se, i hvališe Boga, koji je dao vlast takovu ljudima.

⁹ I odlazeæi Isus odande vidje èovjeka gdje sjedi na carini, po imenu Mateja, i reèe mu: hajde za mnom. I ustavši otide za njim.

¹⁰ I kad jeðaše u kuæi, gle, mnogi carinici i grješnici dođoše i jeđahu s Isusom i s uèenicima njegovijem.

¹¹ I vidjevši to fariseji govorahu uèenicima njegovijem: zašto s carinici i grješnicima uèitelj vaš jede i pije?

¹² A Isus èuvši to reèe im: ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni.

¹³ Nego idite i nauèite se šta znaèi: milosti hoæu, a ne priloga. Jer ja nijesam došao da zovem pravednike no grješnike na pokajanje.

¹⁴ Tada pristupiše k njemu uèenici Jovanovi govoreæi: zašto mi i fariseji postimo mnogo, a uèenici tvoji ne poste?

¹⁵ A Isus reèe im: eda li mogu svatovi plakati dok je s njima ženik? Nego æe doæi vrijeme kad æe se oteti od njih ženik, i onda æe postiti.

¹⁶ Jer niko ne meæe nove zakrpe na staru haljinu; jer æe zakrpa odadrijeti od haljine, i gora æe rupa biti.

¹⁷ Niti se lijeva vino novo u mjehove stare; inaèe mjehovi prodru se i vino se prolije, i

mjhewi propadnu. Nego se ljeva vino novo u mjhewove nove, i oboje se saèuwa.

18 Dok on tako govoraše njima, gle, knez nekakav dođe i klanjaše mu se govoreæi: kæi moja sad umrije; nego dođi i metni na nju ruku svoju, i oživljeæe.

19 I ustavši Isus za njim pođe i uèenici njegovi.

20 I gle, žena koja je dvanaest godina bolovala od teèenja krvi pristupi sastrag i dohvati mu se skuta od haljine njegove.

21 Jer govoraše u sebi: samo ako se dotaknem haljine njegove, ozdraviæu.

22 A Isus obazrevši se i vidjevši je reèe: ne boj se, kæeri; vjera tvoja pomogla ti je. I ozdravi žena od toga èasa.

23 I došavši Isus u dom knežev i vidjevši sviraèe i ljude zabunjene

24 Reèe im: otstupite, jer djevojka nije umrla, nego spava. I potsmijevahu mu se.

25 A kad istjera ljude, uđe, i uhvati je za ruku, i usta djevojka.

26 I otide glas ovaj po svoj zemlji onoj.

27 A kad je Isus odlazio odande, za njim iđahu dva slijepca vièuæi i govoreæi: pomiluj nas, sine Davidov!

28 A kad dođe u kuæu, pristupiše k njemu slijepci, i reèe im Isus: vjerujete li da mogu to uèiniti? A oni mu rekoše: da, Gospode.

29 Tada dohvati se oèiju njihovijeh govoreæi: po vjeri vašoj neka vam bude.

30 I otvoriše im se oèi. I zaprijeti im Isus govoreæi: gledajte da niko ne dozna.

³¹ A oni izišavši razglasiše ga po svoj zemlji onoj.

³² Kad oni pak iziđu, gle, dovedoše k njemu èovjeka nijema i bijesna.

³³ I pošto izгна ðavola, progovori nijemi. I divljaše se narod govoreæi: nigda se toga nije vidjelo u Izrailju.

³⁴ A fariseji govorahu: pomoæu kneza ðavolskog izgoni ðavole.

³⁵ I prohoðaše Isus po svijem gradovima i selima uèeæi po zbornicama njihovijem i propovjedajuæi jevanðelje o carstvu, i iscjeljujuæi svaku bolest i svaku nemoæ po ljudima.

³⁶ A gledajuæi ljude sažali mu se, jer bijahu smeteni i rasijani kao ovce bez pastira.

³⁷ Tada reèe uèenicima svojijem: žetve je mnogo, a poslenika malo.

³⁸ Molite se dakle gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.

10

¹ I dozvavši svojijeh dvanaest uèenika dade im vlast nad duhovima neèistijem da ih izgone, i da iscjeljuju od svake bolesti i svake nemoæi.

² A dvanaest apostola imena su ova: prvi Simon, koji se zove Petar, i Andrija brat njegov; Jakov Zevedejev, i Jovan brat njegov;

³ Filip i Vartolomije; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev, i Levej prozvani Tadija;

⁴ Simon Kananit, i Juda Iskariotski, koji ga i predade.

⁵ Ovijeh dvanaest posla Isus i zapovjedi im govoreæi: na put neznabožaca ne idite, i u grad Samarjanski ne ulazite.

⁶ Nego idite k izgubljenijem ovcama doma Izrailjeva.

⁷ A hodeæi propovijedajte i kazujte da se približilo carstvo nebesko.

⁸ Bolesne iscjeljujte, gubave èistite, mrtve dižite, đavole izgonite; zabadava ste dobili, zabadava i dajite.

⁹ Ne nosite zlata ni srebra ni mjedi u pojasima svojijem,

¹⁰ Ni torbe na put, ni dvije haljine ni obuæe ni štapa; jer je poslanik dostojan svoga jela.

¹¹ A kad u koji grad ili selo uđete, ispitajte ko je u njemu dostojan, i ondje ostanite dok ne iziđete.

¹² A ulazeæi u kuæu nazovite joj: mir kuæi ovoj.

¹³ I ako bude kuæa dostojna, doæi æe mir vaš na nju; a ako li ne bude dostojna, mir æe se vaš k vama vratiti.

¹⁴ A ako vas ko ne primi niti posluša rijeèi vašijeh, izlazeæi iz kuæe ili iz grada onoga otresite prah s nogu svojijeh.

¹⁵ Zaisto vam kažem: lakše æe biti zemlji Sodomskoj i Gomorskoj u dan strašnoga suda negoli gradu onome.

¹⁶ Eto, ja vas šaljem kao ovce među vukove: budite dakle mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi.

¹⁷ A èuvajte se od ljudi; jer æe vas oni predati sudovima, i po zbornicama svojijem biæe vas.

18 I pred vlastelje i careve vodiæe vas mene radi za svjedoèanstvo njima i neznabošcima.

19 A kad vas predadu, ne brinite se kako æete ili šta æete govoriti; jer æe vam se u onaj èas dati šta æete kazati.

20 Jer vi neæete govoriti, nego Duh oca vašega govoriæe iz vas.

21 A predaæe brat brata na smrt i otac sina; i ustaæe djeca na roditelje i pobiae ih.

22 I svi æe mrziti na vas imena mojega radi; ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

23 A kad vas potjeraju u jednom gradu, bježite u drugi. Jer vam kažem zaista: neæete obiæi gradova Izrailjevijeh dok dođe sin èovjeèij.

24 Nema uèenika nad uèitelja svojega ni sluge nad gospodara svojega.

25 Dosta je uèeniku da bude kao uèitelj njegov i služi kao gospodar njegov. Kad su domaæina nazvali Veelzevulom, akamoli domaæe njegove?

26 Ne bojte ih se dakle; jer nema ništa sakriveno što se neæe otkriti, ni tajno što se neæe doznati.

27 Što vam govorim u tami, kazujte na vidiku; i što vam se šapæe na uši, propovijedajte s krovova.

28 I ne bojte se onijeh koji ubijaju tijelo a duše ne mogu ubiti; nego se bojte onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.

29 Ne prodaju li se dva vrapca za jedan dinar? pa ni jedan od njih ne može pasti na zemlju bez oca vašega.

30 A vama je i kosa na glavi sva izbrojena.

31 Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca.

32 A koji god prizna mene pred ljudima, priznaæu i ja njega pred ocem svojijem koji je na nebesima.

33 A ko se odreèe mene pred ljudima, odreæi æu se i ja njega pred ocem svojijem koji je na nebesima.

34 Ne mislite da sam ja došao da donesem mir na zemlju; nijesam došao da donesem mir nego maè.

35 Jer sam došao da rastavim èovjeka od oca njegova i kæer od matere njezine i snahu od svekrve njezine:

36 I neprijatelji èovjeku postaæe domašnji njegovi.

37 Koji ljubi oca ili mater veæma nego mene, nije mene dostojan; i koji ljubi sina ili kæer veæma nego mene, nije mene dostojan.

38 I koji ne uzme krsta svojega i ne poðe za mnom, nije mene dostojan.

39 Koji èuva dušu svoju, izgubiæe je; a koji izgubi dušu svoju mene radi, naæi æe je.

40 Koji vas prima, mene prima; a koji prima mene, prima onoga koji me je poslao.

41 Koji prima proroka u ime proroèko, platu proroèku primiæe; a koji prima pravednika u ime pravednièko, platu pravednièku primiæe.

42 I ako ko napoji jednoga od ovijeh malijeh samo èašom studene vode u ime uèenièko, zaista vam kažem, neæe mu plata propasti.

11

¹ I kad svrši Isus zapovijesti dvanaestorici uèenika svojijeh, otide odande dalje da uèi i da propovijeda po gradovima njihovijem.

² A Jovan èuvši u tamnici djela Hristova posla dvojicu uèenika svojijeh,

³ I reèe mu: jesi li ti onaj što æe doæi, ili drugoga da èekamo?

⁴ A Isus odgovarajuæi reèe im: idite i kažite Jovanu što èujete i vidite:

⁵ Slijepi progledaju i hromi hode, gubavi èiste se i gluhi èuju, mrtvi ustaju i siromašnima propovijeda se jevanðelje.

⁶ I blago onome koji se ne sablazni o mene.

⁷ A kad ovi otidoše, poèe Isus ljudima govoriti o Jovanu: šta ste izišli u pustinji da vidite? Trsku, koju ljujla vjetar?

⁸ Ili šta ste izišli da vidite? Èovjeka u meke haljine obuèena? Eto, koji meke haljine nose po carskijem su dvorovima.

⁹ Ili šta ste izišli da vidite? Proroka? Da, ja vam kažem, i više od proroka.

¹⁰ Jer je ovo onaj za koga je pisano: eto, ja šaljem anðela svojega pred licem tvojijem, koji æe pripraviti put tvoj pred tobom.

¹¹ Zaista vam kažem: nijedan između rođenijeh od žena nije izišao veæi od Jovana krstitelja; a najmanji u carstvu nebeskome veæi je od njega.

¹² A od vremena Jovana krstitelja dosad carstvo nebesko na silu se uzima, i siledžije dobijaju ga.

13 Jer su svi proroci i zakon proricali do Jovana.

14 I ako hoæete vjerovati, on je Ilija što æe doæi.

15 Koji ima uši da èuje neka èuje.

16 Ali kakav æu kazati da je ovaj rod? On je kao djeca koja sjede po ulicama i vièu svojim drugovima,

17 I govore: svirasmo vam, i ne igraste; žalismo vam se, i ne jaukaste.

18 Jer Jovan doðe, koji ni jede ni pije, a oni kažu: ðavo je u njemu.

19 Doðe sin èovjeèij, koji i jede i pije, a oni kažu: gle èovjeka izjelice i pijanice, druga carinicima i grješnicima. I opravdaše premudrost djeca njezina.

20 Tada poèe Isus vikati na gradove u kojima su se dogodila najveæa èudesa njegova, pa se nijesu pokajali:

21 Teško tebi, Horazine! Teško tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i Sidonu bila èudesa koja su bila u vama, davno bi se u vreæi i pepelu pokajali.

22 Ali vam kažem: Tiru i Sidonu lakše æe biti u dan strašnoga suda nego vama.

23 I ti, Kapernaume! koji si se do nebesa podigao do pakla æeš propasti: jer da su u Sodomu bila èudesa što su u tebi bila, ostao bi do današnjeg dana.

24 Ali vam kažem da æe zemlji Sodomskoj lakše biti u dan strašnoga suda nego tebi.

25 U to vrijeme odgovori Isus, i reèe: hvalim te, oèe, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrijeh i razumnijeh a kazao si prostima.

26 Da, oèe, jer je tako bila volja tvoja.

²⁷ Sve je meni predao otac moj, i niko ne zna sina do otac; niti oca ko zna do sin i ako kome sin hoæe kazati.

²⁸ Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja æu vas odmoriti.

²⁹ Uzmite jaram moj na sebe, i nauèite se od mene; jer sam ja krotak i smjieran u srcu, i naæi æete pokoj dušama svojijem.

³⁰ Jer je jaram moj blag, i breme je moje lako.

12

¹ U to vrijeme iðaše Isus u subotu kroz usjeve: a uèenici njegovi ogladnješe, i poèeše trgati klasje, i jesti.

² A fariseji vidjevši to rekoše mu: gle, uèenici tvoji èine što ne valja èiniti u subotu.

³ A on reèe im: nijeste li èitali što uèini David kad ogladnje, on i koji bijahu s njim?

⁴ Kako uðe u kuæu Božiju, i hljebove postavljene pojede, kojijeh nije valjalo jesti njemu ni onima što su bili s njim, nego samijem sveštenicima.

⁵ Ili nijeste èitali u zakonu kako u subotu sveštenici u crkvi subotu pogane, pa nijesu krivi?

⁶ A ja vam kažem da je ovdje onaj koji je veæi od crkve.

⁷ Kad biste pak znali šta je to: milosti hoæu a ne priloga, nikad ne biste osuđivali pravijeh;

⁸ Jer je gospodar i od subote sin èovjeèij.

⁹ I otišavši odande dođe u zbornicu njihovu.

10 I gle, èovjek bijaše tu s rukom suhom; i zapitaše ga govoreæi: valja li u subotu lijeèiti? da bi ga okrivili.

11 A on reèe im: koji je meðu vama èovjek koji ima ovcu jednu pa ako ona u subotu upadne u jamu neæe je uzeti i izvaditi?

12 A koliko li je èovjek pretežniji od ovce? Daklem valja u subotu dobro èiniti.

13 Tada reèe èovjeku: pruži ruku svoju. I pruži. I postade zdrava kao i druga.

14 A fariseji izišavši naèiniše vijeæu o njemu kako bi ga pogubili. No Isus doznavši to ukloni se odande.

15 I za njim idoše ljudi mnogi, i iscijeli ih sve.

16 I zaprijeti im da ga ne razglašuju:

17 Da se zbude što je kazao Isaija prorok govoreæi:

18 Gle, sluga moj, koga sam izabrao, ljubazni moj, koji je po volji duše moje: metnuæu duh svoj na njega, i sud neznabošcima javiæe.

19 Neæe se svađati ni vikati, niti æe èuti ko po rasputicama glasa njegov.

20 Trske stuèene neæe prelomiti i svještila zapaljena neæe ugasiti dok pravda ne održi pobjede.

21 I u ime njegovo uzdaæe se narodi.

22 Tada dovedoše k njemu bijesna koji bješe nijem i slijep; i iscijeli ga da nijemi i slijepi stade govoriti i gledati.

23 I divljahu se svi ljudi govoreæi: nije li ovo Hristos, sin Davidov?

24 A fariseji èuvši to rekoše: ovaj drukèije ne izgoni đavola do pomoæu Veelzevula kneza

đavolskoga.

²⁵ A Isus znajuæi misli njihove reèe im: svako carstvo koje se razdijeli samo po sebi, opustjeæe; i svaki grad ili dom koji se razdijeli sam po sebi, propašæe.

²⁶ I ako sotona sotonu izgoni, sam po sebi razdijelio se; kako æe dakle ostati carstvo njegovo?

²⁷ I ako ja pomoæu Veelzevula izgonim đavole, sinovi vaši èijom pomoæu izgone? Zato æe vam oni biti sudije.

²⁸ A ako li ja Duhom Božijim izgonim đavole, dakle je došlo k vama carstvo nebesko.

²⁹ Ili kako može ko uæi u kuæu jakoga i pokuæstvo njegovo oteti, ako najprije ne sveže jakoga? i onda æe kuæu njegovu oplijeniti.

³⁰ Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji ne sabira sa mnom, prosipa.

³¹ Zato vam kaŕem: svaki grijeh i hula oprostiaæe se ljudima; a na Duha svetoga hula neæe se oprostiti ljudima.

³² I ako ko reèe rijeè na sina èovjeèijega, oprostiaæe mu se; a koji reèe na Duha svetoga, neæe mu se oprostiti ni na ovome svijetu ni na onome.

³³ Ili usadite drvo dobro, i rod njegov biæe dobar; ili usadite drvo zlo, i rod njegov zao biæe; jer se po rodu drvo poznaje.

³⁴ Porodi aspidini! kako možete dobro govoriti, kad ste zli? jer usta govore od suviška srca.

³⁵ Dobar èovjek iz dobre klijeti iznosi dobro; a zao èovjek iz zle klijeti iznosi zlo.

³⁶ A ja vam kaŕem da æe za svaku praznu rijeè koju reku ljudi dati odgovor u dan strašnoga

suda.

³⁷ Jer æeš se svojijem rijeèima opravdati, i svojijem æeš se rijeèima osuditi.

³⁸ Tada odgovoriše neki od književnika i fariseja govoreæi: uèitelju! mi bi radi od tebe znak vidjeti.

³⁹ A on odgovarajuæi reèe im: rod zli i preljubotvorni traži znak; i neæe mu se dati znak osim znaka Jone proroka.

⁴⁰ Jer kao što je Jona bio u trbuhu kitovom tri dana i tri noæi: tako æe biti i sin èovjeèij u srcu zemlje tri dana i tri noæi.

⁴¹ Ninevljani iziæi æe na sud s rodom ovijem, i osudiæe ga; jer se pokajaše Joninijem pouèenjem: a gle, ovdje je veæi od Jone.

⁴² Carica južna iziæi æe na sud s rodom ovijem, i osudiæe ga; jer ona dođe s kraja zemlje da sluša premudrost Solomunovu: a gle, ovdje je veæi od Solomuna.

⁴³ A kad neèisti duh iziđe iz èovjeka, ide kroz bezvodna mjesta tražeæi pokoja, i ne nađe ga.

⁴⁴ Onda reèe: da se vratim u dom svoj otkuda sam izišao; i došavši nađe prazan, pometen i ukrašen.

⁴⁵ Tada otide i uzme sa sobom sedam drugijeh duhova gorijeh od sebe, i ušavši žive ondje; i bude potonje gore èovjeku onome od prvoga. Tako æe biti i ovome rodu zlome.

⁴⁶ Dok on još govoraše k ljudima, gle, mati njegova i braæa njegova stajahu napolju i èekahu da govore s njime.

⁴⁷ I neko mu reèe: evo mati tvoja i braæa tvoja stoje napolju, radi su da govore s tobom.

⁴⁸ A on odgovori i reèe onome što mu kaza: ko je mati moja, i ko su braæa moja?

⁴⁹ I pruživši ruku svoju na uèenike svoje reèe: eto mati moja i braæa moja. Jer ko izvršuje volju oca mojega koji je na nebesima, onaj je brat moj i sestra i mati.

13

¹ I onaj dan izišavši Isus iz kuæe sjeđaše kod mora.

² I sabraše se oko njega ljudi mnogi, tako da mora uæi u laðu i sjesti; a narod sav stajaše po brijegu.

³ I on im kaziva mnogo u prièama govoreæi: gle, iziðe sijaè da sije.

⁴ I kad sijaše, jedna zrna padoše kraj puta, i doðoše ptice i pozobaše ih;

⁵ A druga padoše na kamenita mjesta, gdje ne bijaše mnogo zemlje, i odmah iznikoše; jer ne bijaše u dubinu zemlje.

⁶ I kad obasja sunce, povenuše, i buduæi da nemahu žila, posahnuše.

⁷ A druga padoše u trnje, i naraste trnje, i podavi ih.

⁸ A druga padoše na zemlju dobru, i donošahu rod, jedno po sto, a jedno po šeset, a jedno po trideset.

⁹ Ko ima uši da èuje neka èuje.

¹⁰ I pristupivši uèenici rekoše mu: zašto im govoriš u prièama?

¹¹ A on odgovarajuæi reèe im: vama je dano da znate tajne carstva nebeskoga, a njima nije dano.

¹² Jer ko ima, daæe mu se, i preteæi æe mu; a koji nema, uzeæe mu se i ono što ima.

¹³ Zato im govorim u prièama, jer gledajuæi ne vide, i èujuæi ne èuju niti razumiju.

¹⁴ I zbiva se na njima proroštvo Isajino, koje govori: ušima æete èuti, i neæete razumjeti; i oèima æete gledati, i neæete vidjeti.

¹⁵ Jer je odrvenilo srce ovijeh ljudi, i ušima teško èuju, i oèi su svoje zatvorili da kako ne vide oèima, i ušima ne èuju, i srcem ne razumiju, i ne obrate se da ih iscijelim.

¹⁶ A blago vašijem oèima što vide, i ušima vašijem što èuju.

¹⁷ Jer vam kaæem zaista da su mnogi proroci i pravednici æeljeli vidjeti što vi vidite, i ne vidješe; i èuti što vi èujete, i ne èuše.

¹⁸ Vi pak èujte prièu o sijaèu:

¹⁹ Svakome koji sluša rijeè o carstvu i ne razumije, dolazi neæastivi i krade posijano u srcu njegovom: to je oko puta posijano.

²⁰ A na kamenu posijano to je koji sluša rijeè i odmah s radosti primi je,

²¹ Ali nema korijena u sebi, nego je nepostojan, pa kad bude do nevolje ili ga potjeraju rijeèi radi, odmah udari natrag.

²² A posijano u trnju to je koji sluša rijeè, no briga ovoga svijeta i prijevara bogatstva zaguše rijeè, i bez roda ostane.

²³ A posijano na dobroj zemlji to je koji sluša rijeè i razumije, koji dakle i rod raða, i donosi jedan po sto, a jedan po šeset, a jedan po trideset.

²⁴ Drugu prièu kaza im govoreæi: carstvo je

nebesko kao èovjek koji posija dobro sjeme u polju svojemu,

²⁵ A kad ljudi pospaše, dođe njegov neprijatelj i posija kukolj po pšenici, pa otide.

²⁶ A kad nièe usjev i rod donese, onda se pokaza kukolj.

²⁷ Tada dođoše sluge domaæinove i rekoše mu: gospodaru! nijesi li ti dobro sjeme sijao na svojoj njivi? Otkuda dakle kukolj?

²⁸ A on reèe im: neprijatelj èovjek to uèini. A sluge rekoše mu: hoæeš li dakle da idemo da ga poèupamo?

²⁹ A on reèe: ne; da ne bi èupajuæi kukolj poèupali zajedno s njime pšenicu.

³⁰ Ostavite neka raste oboje zajedno do žetve; i u vrijeme žetve reæi æu žeteocima: saberite najprije kukolj, i svežite ga u snoplje da ga sažežem; a pšenicu svezite u žitnicu moju.

³¹ Drugu prièu kaza im govoreæi: carstvo je nebesko kao zrno gorušièno koje uzme èovjek i posije na njivi svojoj,

³² Koje je istina najmanje od sviju sjemena, ali kad uzraste, veæe je od svega povræa, i bude drvo da ptice nebeske dolaze, i sjedaju na njegovijem granama.

³³ Drugu prièu kaza im: carstvo je nebesko kao kvasac koji uzme žena i metne u tri kopanje brašna dok sve ne uskisne.

³⁴ Sve ovo u prièama govori Isus ljudima, i bez prièe ništa ne govoraše im:

³⁵ Da se zbude što je rekao prorok govoreæi: otvoriæu u prièama usta svoja, kazaæu sakriveno od postanja svijeta.

³⁶ Tada ostavi Isus ljude, i dođe u kuæu. I pristupiše k njemu uèenici njegovi govoreæi: kaži nam prièu o kukolju na njivi.

³⁷ A on odgovarajuæi reèe im: koji sije dobro sjeme ono je sin èovjeèij;

³⁸ A njiva je svijet; a dobro sjeme sinovi su carstva, a kukolj sinovi su zla;

³⁹ A neprijatelj koji ga je posijao jest ðavo; a žetva je pošljedak ovoga vijeka; a žeteoci su anđeli.

⁴⁰ Kako što se dakle kukolj sabira, i ognjem sažiže, tako æe biti na pošljetku ovoga vijeka.

⁴¹ Poslaæe sin èovjeèij anđele svoje, i sabraæe iz carstva njegova sve sablazni i koji èine bezakonje.

⁴² I baciæe ih u peæ ognjenu: ondje æe biti plaè i škrgut zuba.

⁴³ Tada æe se pravednici zasjati kao sunce u carstvu oca svojega. Ko ima uši da èuje neka èuje.

⁴⁴ Još je carstvo nebesko kao blago sakriveno u polju, koje našavši èovjek sakri i od radosti zato otide i sve što ima prodade i kupi polje ono.

⁴⁵ Još je carstvo nebesko kao èovjek trgovac koji traži dobra bisera,

⁴⁶ Pa kad nađe jedno mnogocjeno zrno bisera, otide i prodade sve što imaše i kupi ga.

⁴⁷ Još je carstvo nebesko kao mreža koja se baci u more i zagrabi od svake ruke ribe;

⁴⁸ Koja kad se napuni, izvukoše je na kraj, i sjedavši, izbraše dobre u sudove, a zle baciše napolje.

49 Tako æe biti na pošljetku vijeka: iziæi æe anđeli i odluèiæe zle od pravednijeh.

50 I baciæe ih u peæ ognjenu: ondje æe biti plaè i škrgut zuba.

51 Reèe im Isus: razumjeste li ovo? Rekoše mu: da, Gospode.

52 A on im reèe: zato je svaki književnik koji se nauèio carstvu nebeskome kao domaæn koji iznosi iz klijeti svoje novo i staro.

53 I kad svrši Isus prièe ove, otide odande.

54 I došavši na postojbinu svoju, uèaše ih po zbornicama njihovijem tako da mu se divljahu, i govorahu: otkud ovome premudrost ova i moæi?

55 Nije li ovo drvodjeljin sin? ne zove li se mati njegova Marija, i braæa njegova Jakov, i Josija, i Simon, i Juda?

56 I sestre njegove nijesu li sve kod nas? Otkud njemu ovo sve?

57 I sablažnjavahu se o njega. A Isus reèe im: nema proroka bez èasti osim na postojbini svojoj i u domu svojemu.

58 I ne stvori ondje èudesu mnogijeh za nevjerstvo njihovo.

14

1 U to vrijeme dođe glas do Iroda èetverovlasnika o Isusu;

2 I reèe slugama svojijem: to je Jovan krstitelj; on ustade iz mrtvijeh, i zato èini èudesu.

3 Jer Irod uhvati Jovana, sveza ga i baci u tamnicu Irodijade radi žene Filipa brata svojega.

4 Jer mu govoraše Jovan: ne možeš ti nje imati.

⁵ I šæaše da ga ubije, ali se poboja naroda; jer ga držahu za proroka.

⁶ A kad bijaše dan rođenja Irodova, igra kæi Irodijadina pred njima i ugodi Irodu.

⁷ Zato i s kletvom obreèe joj dati šta god zaište.

⁸ A ona nauèena od matere svoje: daj mi, reèe, ovdje na krugu glavu Jovana krstitelja.

⁹ I zabrinu se car; ali kletve radi i onijeh koji se gošæahu s njim, zapovjedi joj dati.

¹⁰ I posla te posjekoše Jovana u tamnici.

¹¹ I donesoše glavu njegovu na krugu, i dadoše djevojci, i odnese je materi svojoj.

¹² I došavši uèenici njegovi, uzeše tijelo njegovo i ukopaše ga; i dođoše Isusu te javiše.

¹³ I èuvši Isus, otide odande u laði u pusto mjesto nasamo. A kad to èuše ljudi, idoše za njim pješice iz gradova.

¹⁴ I izišavši Isus vidje mnogi narod, i sažali mu se za njih, i iscijeli bolesnike njihov.

¹⁵ A pred veèe pristupiše k njemu uèenici njegovi govoreæi: ovdje je pusto mjesto, a dockan je veæ; otpusti narod neka ide u sela da kupi sebi hrane.

¹⁶ A Isus reèe im: ne treba da idu; podajte im vi neka jedu.

¹⁷ A oni rekoše mu: nemamo ovdje do samo pet hljebova i dvije ribe.

¹⁸ A on reèe: donesite mi ih ovamo.

¹⁹ I zapovjedi narodu da posjedaju po travi; pa uze onijeh pet hljebova i dvije ribe, i pogledavši na nebo blagoslovi, i prelomivši dade uèenicima svojim, a uèenici narodu.

²⁰ I jedoše svi, i nasitiše se, i nakupiše komada što preteèe dvanaest kotarica punijeh.

²¹ A onijeh što su jeli bješe ljudi oko pet hiljada, osim žena i djece.

²² I odmah natjera Isus uèenike svoje da uđu u lađu i naprijed da idu na onu stranu dok on otpusti narod.

²³ I otpustivši narod pope se na goru sam da se moli Bogu. I uveèe bijaše ondje sam.

²⁴ A lađa bješe nasred mora u nevolji od valova, jer bijaše protivan vjetar.

²⁵ A u èetvrtu stražu noæi otide k njima Isus iduæi po moru.

²⁶ I vidjevši ga uèenici po moru gdje ide, poplašiše se govoreæi: to je utvara; i od straha povikaše.

²⁷ A Isus odmah reèe im govoreæi: ne bojte se; ja sam, ne plašite se.

²⁸ A Petar odgovarajuæi reèe: Gospode! ako si ti, reci mi da doðem k tebi po vodi.

²⁹ A on reèe: hodi. I izišavši iz lađe Petar iðaše po vodi da dođe k Isusu.

³⁰ No videæi vjetar veliki uplaši se, i poèevši se topiti, povika govoreæi: Gospode, pomagaj!

³¹ I odmah Isus pruživši ruku uhvati Petra, i reèe mu: malovjerni! zašto se posumnja?

³² I kad udoše u lađu, presta vjetar.

³³ A koji bijahu u laði pristupiše i pokloniše mu se govoreæi: vaistinu ti si sin Božij.

³⁴ I prešavši dođoše u zemlju Genisaretsku.

³⁵ I poznavši ga ljudi iz onoga mjesta, poslaše po svoj onoj okolini, i donesoše k njemu sve

bolesnike.

³⁶ I moljahu ga da se samo dotaknu skuta od njegove haljine; i koji se dotakoše ozdraviše.

15

¹ Tada pristupiše k Isusu književnici i fariseji od Jerusalima govoreæi:

² Zašto uèenici tvoji prestupaju obièaje starijeh? Jer ne umivaju ruku svojijeh kad hljeb jedu.

³ A on odgovarajuæi reèe im: zašto i vi prestupate zapovijest Božiju za obièaje svoje?

⁴ Jer Bog zapovijeda govoreæi: poštuj oca i mater; i koji opsuje oca ili mater smræu da umre.

⁵ A vi kažete: ako koji reèe ocu ili materi: prilog je èim bih ti ja mogao pomoæi;

⁶ Može i da ne poštuje oca svojega ili matere. I ukidoste zapovijest Božiju za obièaje svoje.

⁷ Licemjeri! dobro je za vas prorokovao Isaija govoreæi:

⁸ Ovi ljudi približavaju se k meni ustima svojijem, i usnama poštuju me; a srce njihovo daleko stoji od mene.

⁹ No zaludu me poštuju uèeæi naukama i zapovijestima ljudskima.

¹⁰ I dozvavši ljude, reèe im: slušajte i razumijte.

¹¹ Ne pogani èovjeka što ulazi u usta; nego što izlazi iz usta ono pogani èovjeka.

¹² Tada pristupiše uèenici njegovi i rekoše mu: znaš li da fariseji èuvši tu rijeè sablazniše se?

¹³ A on odgovarajuæi reèe: svako drvo koje nije usadio otac moj nebeski, iskorijeniae se.

14 Ostavite ih: oni su slijepi vođi slijepcima; a slijepac slijepca ako vodi, oba æe u jamu pasti.

15 A Petar odgovarajuæi reèe mu: kaži nam prièu ovu.

16 A Isus reèe: eda li ste i vi još nerazumni?

17 Zar još ne znate da sve što ulazi u usta u trbuh ide, i izbacuje se napolje?

18 A što izlazi iz usta od srca izlazi, i ono pogani èovjeka.

19 Jer od srca izlaze zle misli, ubistva, preljube, kurvarstva, kraðe, lažna svjedoèanstva, hule na Boga.

20 I ovo je što pogani èovjeka, a neumivenijem rukama jesti ne pogani èovjeka.

21 I izišavši odande Isus otide u krajeve Tirske i Sidonske.

22 I gle, žena Hananejka iziðe iz onijeh krajeva, i povika k njemu govoreæi: pomiluj me Gospode sine Davidov! moju kæer vrlo muèi ðavo.

23 A on joj ne odgovori ni rijeèi. I pristupivši uèenici njegovi moljahu ga govoreæi: otpusti je, kako vièe za nama.

24 A on odgovarajuæi reèe: ja sam poslan samo k izgubljenijem ovcama doma Izrailjeva.

25 A ona pristupivši pokloni mu se govoreæi: Gospode pomози mi!

26 A on odgovarajuæi reèe: nije dobro uzeti od djece hljeb i baciti psima.

27 A ona reèe: da, Gospode, ali i psi jedu od mrva što padaju s trpeze njihovijeh gospodara.

28 Tada odgovori Isus, i reèe joj: o ženo! velika je vjera tvoja; neka ti bude kako hoæeš. I ozdravi kæi njezina od onoga èasa.

²⁹ I otišavši Isus odande, dođe k moru Galilejskom, i popevši se na goru, sjede ondje.

³⁰ I pristupiše k njemu ljudi mnogi koji imahu sa sobom hromijeh, slijepijeh, nijemijeh, uzetijeh i drugijeh mnogijeh, i položiše ih k nogama Isusovijem, i iscijeli ih,

³¹ Tako da se narod divljaše, videæi nijeme gdje govore, uzete zdrave, hrome gdje idu, i slijepe gdje gledaju; i hvališe Boga Izrailjeva.

³² A Isus dozvavši uèenike svoje reèe: žao mi je ovoga naroda, jer veæ tri dana stoje kod mene i nemaju šta jesti; a nijesam ih rad otpustiti gladne da ne oslabe na putu.

³³ I rekoše mu uèenici njegovi: otkuda nam u pustinji toliki hljeb da se nasiti toliki narod?

³⁴ I reèe im Isus: koliko hljebova imate? A oni rekoše: sedam, i malo ribice.

³⁵ I zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji.

³⁶ I uzevši onijeh sedam hljebova i ribe, i davši hvalu, prelomi, i dade uèenicima svojijem, a uèenici narodu.

³⁷ I jedoše svi, i nasitiše se; i nakupiše komada što preteèe sedam kotarica punijeh.

³⁸ A onijeh što su jeli bijaše èetiri hiljade ljudi, osim žena i djece.

³⁹ I otpustivši narod uđe u lađu, i dođe u okoline Magdalske.

16

¹ I pristupiše k njemu fariseji i sadukeji, i kušajuæi ga iskahu da im pokaže znak s neba.

² A on odgovarajuæi reèe im: uveèe govorite: biæe vedro; jer je nebo crveno.

³ I ujutru: danas æe biti vjetar, jer je nebo crveno i mutno. Licemjeri! lice nebesko umijete poznavati, a znake vremena ne možete poznati?

⁴ Rod zli i kurvarski traži znak, i znak neæe mu se dati osim znaka Jone proroka. I ostavivši ih otide.

⁵ I polazeæi uèenici njegovi na onu stranu zaboraviše uzeti hljeba.

⁶ A Isus reèe im: èuvajte se kvasca farisejskoga i sadukejskog.

⁷ A oni mišljahu u sebi govoreæi: to je što nijesmo hljeba uzeli.

⁸ A Isus razumjevši reèe im: šta mislite u sebi, malovjerni, što hljeba nijeste uzeli?

⁹ Zar još ne razumijete niti pamtite pet hljebova na pet hiljada, i koliko kotarica nakupiste?

¹⁰ Ni sedam hljebova na èetiri hiljade, i koliko kotarica nakupiste?

¹¹ Kako ne razumijete da vam ne rekoh za hljebove da se èuvate kvasca farisejskoga i sadukejskog?

¹² Tada razumješe da ne reèe kvasca hljebnoga da se èuvaju, nego nauke farisejske i sadukejske.

¹³ A kad dođe Isus u okoline Æesarije Filipove, pitaše uèenike svoje govoreæi: ko govore ljudi da je sin èovjeèij?

¹⁴ A oni rekoše: jedni govore da si Jovan krstitelj, drugi da si Ilija, a drugi Jeremija, ili koji od proroka.

¹⁵ Reèe im Isus: a vi šta mislite ko sam ja?

¹⁶ A Simon Petar odgovori i reèe: ti si Hristos, sin Boga živoga.

17 I odgovarajuæi Isus reèe mu: blago tebi, Simone sine Jonin! Jer tijelo i krv nijesu tebi to javili, nego otac moj koji je na nebesima.

18 A i ja tebi kaæem: ti si Petar, i na ovome kamenu sazidaæu crkvu svoju, i vrata paklena neæe je nadvladati.

19 I daæu ti kljuèeve od carstva nebeskoga: i što sveæeš na zemlji biæe svezano na nebesima; i što razdriješiš na zemlji biæe razdriješeno na nebesima.

20 Tada zaprijeti Isus uèenicima svojijem da nikom ne kazuju da je on Hristos.

21 Od tada poèe Isus kazivati uèenicima svojijem da njemu valja iæi u Jerusalem, i mnogo postradati od starješina i od glavara sveštèenièkijeh i knjiæevnika, i da æe ga ubiti, i treæi dan da æe ustati.

22 I uzevši ga Petar poèe ga odvraæati govoreæi: Boæe saèuvaj! to neæe biti od tebe.

23 A on se obrnuvši reèe Petru: idi od mene sotonu; ti si mi sablazan; jer ne misliš što je Boæije nego ljudsko.

24 Tada Isus reèe uèenicima svojijem: ako ko hoæe za mnom iæi, neka se odreèe sebe, i uzme krst svoj i ide za mnom.

25 Jer ko hoæe svoju dušu da saèuva, izgubiæe je; a ako ko izgubi dušu svoju mene radi, naæi æe je.

26 Jer kakva je korist èovjeku ako sav svijet dobije a duši svojoj naudi? ili kakav æe otkup dati èovjek za svoju dušu?

27 Jer æe doæi sin èovjeèij u slavi oca svojega s anæelima svojijem, i tada æe se vratiti svakome

po djelima njegovijem.

²⁸ Zaisto vam kažem: imaju neki među ovima što stoje ovdje koji neće okusiti smrti dok ne vide sina čovječijega gdje ide u carstvu svojemu.

17

¹ I poslije šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana brata njegova, i izvede ih na goru visoku same.

² I preobrazi se pred njima, i zasja se lice njegovo kao sunce a haljine njegove postadoše bijele kao svijet.

³ I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija, koji s njim govorahu.

⁴ A Petar odgovarajući reče Isusu: Gospode! dobro nam je ovdje biti; ako hoćeš da načesimo ovdje tri sjenice: tebi jednu, a Mojsiju jednu, a jednu Iliji.

⁵ Dok on još govoraše, gle, oblak sjajan zakloni ih; i gle, glas iz oblaka govoreći: ovo je sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; njega poslušajte.

⁶ I čuvši učenicima padoše ničice, i uplašiše se vrlo.

⁷ I pristupivši Isus dohvati ih se, i reče: ustanite, i ne bojte se.

⁸ A oni podignuvši oči svoje nikoga ne vidješe do Isusa sama.

⁹ I silazeći s gore zapovjedi im Isus govoreći: nikom ne kazujte što ste vidjeli dok sin čovječij iz mrtvih ne ustane.

¹⁰ I zapitaše ih učenicima njegovi govoreći: zašto dakle književnici kažu da Ilija najprije treba da dođe?

11 A Isus odgovarajuæi reèe im: Ilija æe doæi najprije i urediti sve.

12 Ali vam kaæem da je Ilija veæ doæao, i ne poznaæe ga; nego uèiniæe s njime šta htjeæe: tako i sin èovjeèij treba da postrada od njih.

13 Tada razumjeæe uèenici da im govori za Jovana krstitelja.

14 I kad doæoæe k narodu, pristupi k njemu èovjek klanjajuæi mu se

15 I govoreæi: Gospode! pomiluj sina mojega; jer o mijeni bjesni i muèi se vrlo; jer mnogo puta pada u vatru, i mnogo puta u vodu.

16 I dovedoh ga uèenicima tvojijem, i ne mogoæe ga iscijeliti.

17 A Isus odgovarajuæi reèe: o rode nevjerni i pokvareni! dokle æu biti s vama? dokle æu vas trpljeti? Dovedite mi ga amo.

18 I zaprijeti mu Isus; i ðavo iziðe iz njega; i ozdravi momèe od onoga èasa.

19 Tada pristupiæe uèenici k Isusu i nasamo rekoæe mu: zaæto ga mi ne mogosmo izgnati?

20 A Isus reèe im: za nevjerstvo vaæe. Jer vam kaæem zaista: ako imate vjere koliko zrno goruæièno, reæi æete gori ovoj: prijeði odavde tamo, i prijeæi æe, i niæta neæe vam biti nemoguæe.

21 A ovaj se rod izgoni samo molitvom i postom.

22 A kad su hodili po Galileji, reèe im Isus: predaæe se sin èovjeèij u ruke ljudske;

23 I ubiæe ga, i treæi dan ustaæe. I neveseli bijahu vrlo.

24 A kad doæoæe u Kapernaum, pristupiæe k

Petru oni što kupe didrahme, i rekoše: zar vaš učitelj neæe dati didrahme?

²⁵ Petar reèe: hoæe. I kad uðe u kuæu, preteèe ga Isus govoreæi: šta misliš Simone? Carevi zemaljski od koga uzimaju poreze i haraèe, ili od svojijeh sinova ili od tuðijeh?

²⁶ Reèe njemu Petar: od tuðijeh. Reèe mu Isus: dakle ne plaæaju sinovi.

²⁷ Ali da ih ne sablaznimo, idi na more, i baci udicu, i koju prvu uhvatiš ribu, uzmi je; i kad joj otvoriš usta naæi æeš statir; uzmi ga te im podaj za me i za se.

18

¹ U taj èas pristupiše uèenici k Isusu govoreæi: ko je dakle najveæi u carstvu nebeskome?

² I dozva Isus dijete, i postavi ga meðu njih,

³ I reèe im: zaista vam kaæem, ako se ne povratite i ne budete kao djeca, neæete uæi u carstvo nebesko.

⁴ Koji se dakle ponizi kao dijete ovo, onaj je najveæi u carstvu nebeskome.

⁵ I koji primi takovo dijete u ime moje, mene prima.

⁶ A koji sablazni jednoga od ovijeh malijeh koji vjeruju mene, bolje bi mu bilo da se objesi kamen vodenieni o vratu njegovu, i da potone u dubinu morsku.

⁷ Teško svijetu od sablazni! jer je potrebno da doðu sablazni; ali teško onom èovjeku kroz koga dolazi sablazan.

⁸ Ako li te ruka tvoja ili noga tvoja sablaŕnjava, otsijeci je i baci od sebe: bolje ti je uæi u život

hromu ili kljastu, negoli s dvije ruke i dvije noge da te bace u oganj vjeèni.

⁹ I ako te oko tvoje sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe: bolje ti je s jednijem okom u život uæi, nego s dva oka da te bace u pakao ognjeni.

¹⁰ Gledajte da ne prezrete jednoga od malijeh ovijeh; jer vam kaŕem da anđeli njihovi na nebesima jednako gledaju lice oca mojega nebeskoga.

¹¹ Jer sin èovjeèij dođe da iznađe i spase izgubljeno.

¹² Što vam se èini? Kad ima jedan èovjek sto ovaca pa zađe jedna od njih, ne ostavi li on devedeset i devet u planini, i ide da traŕi onu što je zašla?

¹³ I ako se dogodi da je nađe, zaista vam kaŕem da se njoj više raduje nego onima devedeset i devet što nijesu zašle.

¹⁴ Tako nije volja oca vaŕega nebeskoga da pogine jedan od ovijeh malijeh.

¹⁵ Ako li ti sagrijeŕi brat tvoj, idi i pokaraj ga među sobom i njim samijem; ako te posluŕa, dobio si brata svojega.

¹⁶ Ako li te ne posluŕa, uzmi sa sobom joŕ jednoga ili dvojicu da sve rijeèi ostanu na ustima dva ili tri svjedoka.

¹⁷ Ako li njih ne posluŕa, kaŕi crkvi; a ako li ne posluŕa ni crkve, da ti bude kao neznaboŕac i carinik.

¹⁸ Jer vam kaŕem zaista: što god sveŕete na zemlji biæe svezano na nebu, i što god razdriješite na zemlji biæe razdrijeŕeno na nebu.

19 Još vam kažem zaista: ako se dva od vas slože na zemlji u èemu mu drago, za što se uzmore, daæe im otac moj koji je na nebesima.

20 Jer gdje su dva ili tri sabrani u ime moje ondje sam ja meðu njima.

21 Tada pristupi k njemu Petar i reèe: Gospode! koliko puta ako mi sagriješi brat moj da mu oprostim? do sedam puta?

22 Reèe njemu Isus: ne velim ti do sedam puta, nego do sedam puta sedamdeset.

23 Zato je carstvo nebesko kao èovjek car koji namisli da se proraèuni sa svojim slugama.

24 I kad se poèe raèuniti, dovedoše mu jednoga dužnika od deset hiljada talanata.

25 I buduæi da nemaše èim platiti, zapovjedi gospodar njegov da ga prodadu, i ženu njegovu i djecu, i sve što ima; i da mu se plati.

26 No sluga taj pade i klanjaše mu se govoreæi: gospodaru! prièekaj me, i sve æu ti platiti.

27 A gospodaru se sažali za tijekom slugom, pusti ga i dug oprost mu.

28 A kad iziđe sluga taj, nađe jednoga od svojih drugara koji mu je dužan sto groša, i uhvativši ga davljaše govoreæi: daj mi što si dužan.

29 Pade drugar njegov pred noge njegove i moljaše ga govoreæi: prièekaj me, i sve æu ti platiti.

30 A on ne htje, nego ga odvede i baci u tamnicu dok ne plati duga.

31 Vidjevši pak drugari njegovi taj događaj žalim bi vrlo, i otišavši kazaše gospodaru svomemu sav događaj.

³² Tada ga dozva gospodar njegov, i reèe mu: zli slugo! sav dug onaj oprostih tebi, jer si me molio.

³³ Nije li trebalo da se i ti smiluješ na svog drugara, kao i ja na te što se smilovah?

³⁴ I razgnjevi se gospodar njegov, i predade ga muèiteljima dok ne plati sav dug svoj.

³⁵ Tako æe i otac moj nebeski uèiniti vama, ako ne oprostite svaki bratu svojemu od srca svojijeh.

19

¹ I kad svrši Isus rijeèi ove, otide iz Galileje, i dođe u okoline Judejske preko Jordana.

² I za njim idoše ljudi mnogi i iscijeli ih ondje.

³ I pristupiše k njemu fariseji da ga kušaju, i rekoše mu: može li èovjek pustiti ženu svoju za svaku krivicu?

⁴ A on odgovarajuæi reèe im: nijeste li èitali da je onaj koji je u poèetku stvorio èovjeka muža i ženu stvorio ih?

⁵ I reèe: zato ostaviæe èovjek oca svojega i mater, i prilijepiæe se k ženi svojoj, i biæe dvoje jedno tijelo.

⁶ Tako nijesu više dvoje, nego jedno tijelo; a što je Bog sastavio èovjek da ne rastavlja.

⁷ Rekoše mu: zašto dakle Mojsije zapovijeda da se da knjiga rاسبنا, i da se pusti?

⁸ Reèe im: Mojsije je vama dopustio po tvrđi vašega srca puštati svoje žene; a ispoèetka nije bilo tako.

⁹ Nego ja vam kažem: ako ko pusti svoju ženu, osim za kurvarstvo, i oženi se drugom, èini preljubu; i koji uzme puštenicu èini preljubu.

10 Rekoše mu uèenici njegovi: ako je tako èovjeku sa ženom, nije se dobro ženiti.

11 A on reèe im: ne mogu svi primiti tìjih rijeèi do oni kojima je dano.

12 Jer ima uškopljenika koji su se tako rodili iz utrobe materine; a ima uškopljenika koje su ljudi uškopili; a ima uškopljenika koji su sami sebe uškopili carstva radi nebeskoga. Ko može primiti neka primi.

13 Tada privedoše k njemu djecu da metne ruke na njih, i da se pomoli Bogu; a uèenici zabranjivahu im.

14 A Isus reèe: ostavite djecu i ne zabranjujte im dolaziti k meni; jer je takovìjih carstvo nebesko.

15 I metnuvši na njih ruke otide odande.

16 I gle, neko pristupivši reèe mu: uèitelju blagi! kakovo æu dobro da uèinim da imam život vjeèni?

17 A on reèe mu: što me zoveš blagijem? niko nije blag osim jednoga Boga. A ako želiš uæi u život, drži zapovijesti.

18 Reèe mu: koje? A Isus reèe: da ne ubiješ; ne èiniš preljube; ne ukradeš; ne svjedoèiš lažno;

19 Poštuj oca i mater; i ljubi bližnjega svoga kao samog sebe.

20 Reèe mu mladiæ: sve sam ovo saèuvao od mladosti svoje; šta mi još treba?

21 Reèe mu Isus: ako hoæeš savršen da budeš, idi prodaj sve što imaš i podaj siromasima; i imaæeš blago na nebu; pa hajde za mnom.

22 A kad èu mladiæ rijeè, otide žalostan; jer bijaše vrlo bogat.

²³ A Isus reèe uèenicima svojijem: zaista vam kažem da je teško bogatome uæi u carstvo nebesko.

²⁴ I još vam kažem: lakše je kamili proæi kroz iglene uši negoli bogatome uæi u carstvo Božije.

²⁵ A kad to èuše uèenici, divljahu se vrlo govoreæi: ko se dakle može spasti?

²⁶ A Isus pogledavši na njih reèe im: ljudima je ovo nemoguæe, a Bogu je sve moguæe.

²⁷ Tada odgovori Petar i reèe mu: eto mi smo ostavili sve i za tobom idemo: šta æe dakle biti nama?

²⁸ A Isus reèe im: zaista vam kažem da æete vi koji idete za mnom, u drugom rođenju, kad sjede sin èovjeèij na prijestolu slave svoje, sješæete i vi na dvanaest prijestola i suditi nad dvanaest koljena Izrailjevijeh.

²⁹ I svaki, koji ostavi kuæe, ili braæu, ili sestre, ili oca, ili mater, ili ženu, ili djecu, ili zemlju, imena mojega radi, primiæe sto puta onoliko, i dobiæe život vjeèni.

³⁰ Ali æe mnogi prvi biti posljednji i posljednji prvi.

20

¹ Jer je carstvo nebesko kao èovjek domaæin koji ujutru rano iziđe da najima poslenike u vinograd svoj.

² I pogodivši se s poslenicima po groš na dan posla ih u vinograd svoj.

³ I izišavši u treæi sahat, vidje druge gdje stoje na èaršiji besposleni,

⁴ I njima reèe: idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo daæu vam.

⁵ I oni otidoše. I opet izišavši u šesti i deveti sahat, uèini tako.

⁶ I u jedanaesti sahat izišavši nađe druge gdje stoje besposleni, i reèe im: što stojite ovdje vas dan besposleni?

⁷ Rekoše mu: niko nas ne najmi. Reèe im: idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo primiaete.

⁸ A kad bi uveèe, reèe gospodar od vinograda k pristavu svojemu: dozovi poslenike i podaj im platu poèevši od pošljednjih do prvijeh.

⁹ I došavši koji su u jedanaesti sahat najmljeni primiše po groš.

¹⁰ A kad dođoše prvi, mišljahu da æe više primiti: i primiše i oni po groš.

¹¹ I primivši vikahu na gospodara

¹² Govoreæi: ovi pošljednji jedan sahat radiše, i izjednaèi ih s nama koji smo se èitav dan muèili i gorjeli.

¹³ A on odgovarajuæi reèe jednome od njih: prijatelju! ja tebi ne èinim krivo; nijesi li pogodio sa mnom po groš?

¹⁴ Uzmi svoje pa idi; a ja hoæu i ovome pošljednjemu da dam kao i tebi.

¹⁵ Ili zar ja nijesam vlastan u svojemu èiniti šta hoæu? Zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?

¹⁶ Tako æe biti pošljednji prvi i prvi pošljednji; jer je mnogo zvanijeh a malo izbranijeh.

¹⁷ I pošavši Isus u Jerusalem uze nasamo dvanaest uèenika na putu, i reèe im:

¹⁸ Evo idemo u Jerusalem, i sin èovjeèij

biæe predan glavarima sveštènièkijem i književnicima; i osudiæe ga na smrt;

¹⁹ I predaæe ga neznabošcima da mu se rugaju i da ga biju i razapnu; i treæi dan ustaæe.

²⁰ Tada pristupi k njemu mati sinova Zevedevijeh sa svojim sinovima klanjajuæi mu se i moleæi ga za nešto.

²¹ A on joj reèe: šta hoæeš? Reèe mu: zapovjedi da sjedu ova moja dva sina, jedan s desne strane tebi, a jedan s lijeve strane tebi, u carstvu tvojemu.

²² A Isus odgovarajuæi reèe: ne znate šta ištete; možete li piti èašu koju æu ja piti, i krstiti se krštenjem kojijem se ja krstim? Rekoše mu: možemo.

²³ I reèe im: èašu dakle moju ispiæete, i krstiaæete se krštenjem kojijem se ja krstim; ali da sjedete s desne strane meni i s lijeve, ne mogu ja dati, nego kome je ugotovio otac moj.

²⁴ I kad èuše ostalih deset uèenika, rasrdiše se na ta dva brata.

²⁵ A Isus dozvavši ih reèe: znajte da knezovi narodni zapovijedaju narodu, i poglavari upravljaju njim.

²⁶ Ali meðu vama da ne bude tako; nego koji hoæe da bude veæi meðu vama, da vam služi.

²⁷ I koji hoæe meðu vama da bude prvi, da vam bude sluga.

²⁸ Kao što ni sin èovjeèij nije došao da mu služe, nego da služi i da dušu svoju u otkup da za mnoge.

²⁹ I kad je izlazio iz Jerihona za njim ide narod mnogi.

³⁰ I gle, dva slijepca sjeđahu kraj puta, i èuvši da Isus prolazi povikaše govoreæi: pomiluj nas Gospode, sine Davidov!

³¹ A narod prijææaše im da uæute; a oni još veæma povikaše govoreæi: pomiluj nas Gospode, sine Davidov!

³² I ustavivši se Isus dozva ih, i reèe: šta hoæete da vam uèinim?

³³ Rekoše mu: Gospode, da se otvore oèi naše.

³⁴ I smilova se Isus, i dohvati se oèiju njihovijeh, i odmah progledaše oèi njihove, i otidoše za njim.

21

¹ I kad se približiše k Jerusalimu i dođoše u Vitfagu k Maslinskoj gori, onda Isus posla dva uèenika

² Govoreæi im: idite u selo što je prema vama, i odmah æete naæi magaricu privezanu i magare s njom: odriješite je i dovedite mi.

³ I ako vam ko reèe što, kažite da oni trebaju Gospodu; i odmah æe ih poslati.

⁴ A ovo je sve bilo da se zbude što je kazao prorok govoreæi:

⁵ Kažite kæeri Sionovoj: evo car tvoj ide tebi krotak, i jaše na magarcu, i magaretu sinu magarièinu.

⁶ I uèenici otidoše, i uèinivši kako im zapovjedi Isus

⁷ Dovedoše magaricu i magare, i metnuše na njih haljine svoje, i posadiše ga na njih.

⁸ A ljudi mnogi prostriješe haljine svoje po putu; a drugi rezahu granje od drveta i prostirahu po putu.

⁹ A narod koji išaše pred njim i za njim, vikaše govoreæi: Osana sinu Davidovu! Blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Osana na visini!

¹⁰ I kad on uđe u Jerusolim, uzbuni se sav grad govoreæi: ko je to?

¹¹ A narod govoraše: ovo je Isus prorok iz Nazareta Galilejskoga.

¹² I uđe Isus u crkvu Božiju, i izгна sve koji prodavahu i kupovahu po crkvi, i ispremeta trpeze onijeh što mijenjahu novce, i klupe onijeh što prodavahu golubove.

¹³ I reèe im: u pismu stoji: dom moj dom molitve neka se zove; a vi naèiniste od njega peæinu hajduèku.

¹⁴ I pristupiše k njemu hromi i slijepi u crkvi, i iscijeli ih.

¹⁵ A kad vidješe glavari sveštenieki i književnici èudesna što uèini, i djecu gdje vièu u crkvi i govore: Osana sinu Davidovu, rasrdiše se.

¹⁶ I rekoše mu: èuješ li što ovi govore? A Isus reèe im: da! zar nijeste nikad èitali: iz usta male djece i koja sisaju naèinio si sebi hvalu?

¹⁷ I ostavivši ih iziđe napolje iz grada u Vitaniju, i zanoæi ondje.

¹⁸ A ujutru vraæajuæi se u grad ogladnje.

¹⁹ I ugledavši smokvu jednu kraj puta dođe k njoj, i ne nađe ništa na njoj do lišæa sama, i reèe joj: da nikad na tebi ne bude roda dovijeka. I odmah usahnu smokva.

²⁰ I vidjevši to uèenici diviše se govoreæi: kako odmah usahnu smokva!

²¹ A Isus odgovarajuæi reèe im: zaista vam kažem: ako imate vjeru i ne posumnjate, ne samo smokveno uèiniæete, nego i gori ovoj ako reèete: digni se i baci se u more, biæe.

²² I sve što uzištete u molitvi vjerujuæi, dobiæete.

²³ I kad dođe u crkvu i stade uèiti, pristupiše k njemu glavari sveštenieki i starješine narodne govoreæi: kakvom vlasti to èiniš? i ko ti daje vlast tu?

²⁴ A Isus odgovarajuæi reèe im: i ja æu vas upitati jednu rijeè, koju ako mi kažete, i ja æu vama kazati kakvom vlasti ovo èinim.

²⁵ Krštenje Jovanovo otkuda bi? ili s neba, ili od ljudi? A oni pomišljavahu u sebi govoreæi: ako reèemo: s neba, reæi æe nam: zašto mu dakle ne vjerovaste?

²⁶ Ako li reèemo: od ljudi, bojimo se naroda; jer svi Jovana držahu za proroka.

²⁷ I odgovarajuæi Isusu rekoše: ne znamo. Reèe i on njima: ni ja vama neæu kazati kakvom vlasti ovo èinim.

²⁸ Šta vam se èini? Èovjek neki imaše dva sina; i došavši k prvome reèe: sine! idi danas radi u vinogradu mome.

²⁹ A on odgovarajuæi reèe: neæu; a poslije se raskaja i otide.

³⁰ I pristupivši k drugome reèe tako. A on odgovarajuæi reèe: hoæu, gospodaru; i ne otide.

³¹ Koji je od ove dvojice ispunio volju oèinu? Rekoše mu: prvi. Reèe im Isus: zaista vam

kažem da æe carinici i kurve prije vas uæi u carstvo Božije.

³² Jer dođe k vama Jovan putem pravednijem, i ne vjerovaste mu; a carinici i kurve vjerovali su mu; i vi pošto vidjeste to, ne raskajaste se da mu vjerujete.

³³ Drugu prièu èujte: bijaše èovjek domaænin koji posadi vinograd, i ogradi ga plotom, i iskopa u njemu pivnicu, i naèini kulu, i dade ga vinogradarima, i otide.

³⁴ A kad se približi vrijeme rodovima, posla sluge svoje k vinogradarima da prime rodove njegove.

³⁵ I vinogradari pohvatavši sluge njegove jednoga izbiše, a jednoga ubiše, a jednoga zasušèe kamenjem.

³⁶ Opet posla druge sluge, više nego prije, i uèiniše im tako isto.

³⁷ A potom posla k njima sina svojega govoreæi: postidjeæe se sina mojega.

³⁸ A vinogradari vidjevši sina rekoše meðu sobom: ovo je našljednik; hodite da ga ubijemo, i da nama ostane dostojanje njegovo.

³⁹ I uhvatiše ga, pa izvedoše napolje iz vinograda, i ubiše.

⁴⁰ Kad dođe dakle gospodar od vinograda šta æe uèiniti vinogradarima onijem?

⁴¹ Rekoše mu: zloèince æe zlom smrti pomoriti; a vinograd daæe drugijem vinogradarima, koji æe mu davati rodove u svoje vrijeme.

⁴² Reèe im Isus: zar nijeste nikad èitali u pismu: kamen koji odbaciše zidari, onaj posta

glava od ugla; to bi od Gospoda i divno je u vašijem oèima.

⁴³ Zato vam kaŕem da æe se od vas uzeti carstvo Boŕije, i daæe se narodu koji njegove rodove donosi.

⁴⁴ I ko padne na ovaj kamen razbiæe se; a na koga on padne satræe ga.

⁴⁵ I èuvši glavari sveštenièki i fariseji prièe njegove razumješe da za njih govori.

⁴⁶ I gledahu da ga uhvate, ali se pobojaše naroda, jer ga držahu za proroka.

22

¹ I odgovarajuæi Isus opet reèe im u prièama govoreæi:

² Carstvo je nebesko kao èovjek car koji naèini svadbu sinu svojemu.

³ I posla sluge svoje da zovu zvanice na svadbu; i ne htješe doæi.

⁴ Opet posla druge sluge govoreæi: kaŕite zvanicama: evo sam objed svoj ugotovio, junci moji i hranjenici poklani su, i sve je gotovo; dođite na svadbu.

⁵ A oni ne marivši otidoše ovaj u polje svoje, a ovaj k trgovini svojoj.

⁶ A ostali uhvatiše sluge njegove, izruŕiše ih, i pobiše ih.

⁷ A kad to èu car onaj, razgnjevi se i poslavši vojsku svoju pogubi krvnike one, i grad njihov zapali.

⁸ Tada reèe slugama svojim: svadba je dakle gotova, a zvanice ne biše dostojne.

9 Idite dakle na raskršæa i koga god naðete, dozovite na svadbu.

10 I izišavši sluge one na raskršæa sabraše sve koje naðoše, zle i dobre; i stolovi napuniše se gostiju.

11 Izišavši pak car da vidi goste ugleda ondje èovjeka neobuèena u svadbeno ruho.

12 I reèe mu: prijatelju! kako si došao amo bez svadbenoga ruha? a on oætje.

13 Tada reèe car slugama: svežite mu ruke i noge, pa ga uzmite te bacite u tamu najkrajnju; ondje æe biti plaè i škrgut zuba.

14 Jer su mnogi zvani, ali je malo izbranijeh.

15 Tada otidoše fariseji i naèiniše vijeæu kako bi ga uhvatili u rijeèi.

16 I poslaše k njemu uèenike svoje s Irodovcima, te rekoše: uèitelju! znamo da si istinit, i putu Božijemu zaista uèiš, i ne mariš ni za koga, jer ne gledaš ko je ko.

17 Kaži nam dakle šta misliš ti? treba li dati haraè æesaru ili ne?

18 Razumjevši Isus lukavstvo njihovo reèe: što me kušate, licemjeri?

19 Pokažite mi novac haraèki. A oni donesoše mu novac.

20 I reèe im: èij je obraz ovaj i natpis?

21 I rekoše mu: æesarev. Tada reèe im: podajte dakle æesarevo æesaru, i Božije Bogu.

22 I èuvši diviše se, i ostavivši ga otidoše.

23 Taj dan pristupiše k njemu sadukeji koji govore da nema vaskrsenija, i upitaše ga

24 Govoreæi: uèitelju! Mojsije reèe: ako ko umre bez djece, da uzme brat njegov ženu

njegovu i da podigne sjeme bratu svojemu.

²⁵ U nas bješe sedam braæe; i prvi oženivši se umrije, i ne imavši poroda ostavi ženu svoju bratu svojemu.

²⁶ A tako i drugi, i treæi, tja do sedmoga.

²⁷ A poslije sviju umrije i žena.

²⁸ O vaskrseniju dakle koga æe od sedmorice biti žena? jer je za svima bila.

²⁹ A Isus odgovarajuæi reèe im: varate se, ne znajuæi pisma ni sile Božije.

³⁰ Jer o vaskrseniju niti æe se ženiti ni udavati; nego su kao anđeli Božiji na nebu.

³¹ A za vaskrsenije mrtvijenih nijeste li èitali što vam je rekao Bog govoreæi:

³² Ja sam Bog Avraamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljevi. Nije Bog Bog mrtvijenih, nego živijenih.

³³ I èuvši narod divljaše se nauci njegovoj.

³⁴ A fariseji èuvši da posrami sadukeje sabraše se zajedno.

³⁵ I upita jedan od njih zakonik kušajuæi ga i govoreæi:

³⁶ Uèitelju! koja je zapovijest najveæa u zakonu?

³⁷ A Isus reèe mu: ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom misli svojom.

³⁸ Ovo je prva i najveæa zapovijest.

³⁹ A druga je kao i ova: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe.

⁴⁰ O ovima dvjema zapovijestima visi sav zakon i proroci.

⁴¹ A kad se sabraše fariseji, upita ih Isus

⁴² Govoreæi: šta mislite za Hrista, èij je sin? Rekoše mu: Davidov.

⁴³ Reèe im: kako dakle David njega duhom naziva Gospodom govoreæi:

⁴⁴ Reèe Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima?

⁴⁵ Kad dakle David naziva njega Gospodom, kako mu je sin?

⁴⁶ I niko mu ne mogaše odgovoriti rijeèi; niti smijaše ko od toga dana da ga zapita više.

23

¹ Tada Isus reèe k narodu i uèenicima svojima

² Govoreæi: na Mojsijevu stolicu sjedoše književnici i fariseji.

³ Sve dakle što vam reku da držite, držite i tvorite; ali što oni èine ne èinite; jer govore a ne èine.

⁴ Nego vežu bremena teška i nezgodna za nošenje, i toware na pleæa ljudska; a prstom svojim neæe da ih prihvate.

⁵ A sva djela svoja èine da ih vide ljudi: raširuju svoje amajlije, i grade velike skute na haljinama svojima.

⁶ I traže zaèelje na gozbama i prva mjesta po zbornicama,

⁷ I da im se klanja po ulicama, i da ih ljudi zovu: ravi! ravi!

⁸ A vi se ne zovite ravi; jer je u vas jedan ravi Hristos, a vi ste svi braæa.

⁹ I ocem ne zovite nikoga na zemlji; jer je u vas jedan otac koji je na nebesima.

¹⁰ Niti se zovite učitelji; jer je u vas jedan učitelj Hristos.

¹¹ A najveći između vas da vam bude sluga.

¹² Jer koji se podiže, ponizuje se, a koji se ponižuje, podigne se.

¹³ Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što zatvorate carstvo nebesko od ljudi; jer vi ne ulazite niti date da ulaze koji bi htjeli.

¹⁴ Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što jedete kune udovičke, i lažno se Bogu molite dugo; zato ćete veoma biti osuđeni.

¹⁵ Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što prehodite more i zemlju da bi prisvojili jednoga, i kad ga prisvojite, činite ga sinom paklenijem udvoje većijem od sebe.

¹⁶ Teško vama vođi slijepi koji govorite: ako se ko kune crkvom ništa je; a ko se kune zlatom crkvenijem kriv je.

¹⁷ Budale slijepi! šta je veće, ili zlato, ili crkva koja zlato osveti?

¹⁸ I ako se ko kune oltarom ništa je to, a koji se kune darom koji je na njemu kriv je.

¹⁹ Budale slijepi! šta je veće, ili dar, ili oltar koji dar osveti?

²⁰ Koji se dakle kune oltarom, kune se njim i svijem što je na njemu.

²¹ I koji se kune crkvom, kune se njom i onijem koji živi u njoj.

²² I koji se kune nebom, kune se prijestolom Božijem i onijem koji sjedi na njemu.

²³ Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što dajete desetak od metvice i od kopra i od

kima, a ostaviste što je najpretežnije u zakonu: pravdu i milost i vjeru; a ovo je trebalo èiniti i ono ne ostavljati.

²⁴ Vođi slijepi koji ocjeđujete komarca a kamilu proždirete.

²⁵ Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što èistite spolja èašu i zdjelu a iznutra su pune grabeža i nepravde.

²⁶ Fariseju slijepi! Oèisti najprije iznutra èašu i zdjelu da budu i spolja èiste.

²⁷ Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što ste kao okreèeni grobovi, koji se spolja vide lijepi a unutra su puni kostiju mrtvaèkijeh i svake neèistote.

²⁸ Tako i vi spolja se pokazujete ljudima pravedni, a iznutra ste puni licemjerja i bezakonja.

²⁹ Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što zidate grobove prorocima i krasite rake pravednika,

³⁰ I govorite: da smo mi bili u vrijeme svojijeh otaca, ne bismo s njima pristali u krv proroka.

³¹ Tijem samo svjedoèite za sebe da ste sinovi onijeh koji su pobili proroke.

³² I vi dopunite mjeru otaca svojijeh.

³³ Zmije, porodi aspidini! kako æete pobjeæi od presude u oganj pakleni?

³⁴ Zato evo ja æu k vama poslati proroke i premudre i književnike; i vi æete jedne pobiti i raspeti, a jedne biti po zbornicama svojima i goniti od grada do grada,

³⁵ Da dođe na vas sva krv pravedna što je prolivena na zemlji od krvi Avelja pravednoga

do krvi Zarije sina Varahijna, kojega ubiste među crkvom i oltarom.

³⁶ Zaista vam kažem da æe ovo sve doæi na rod ovaj.

³⁷ Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem poslano k sebi! koliko puta htjeh da skupim èeda tvoja, kao što kokoš skuplja piliæe svoje pod krila, i ne htjeste!

³⁸ Eto æe vam se ostaviti vaša kuæa pusta.

³⁹ Jer vam kažem: neæete mene vidjeti otsele dok ne reèete: blagosloven koji ide u ime Gospodnje.

24

¹ I izišavši Isus iðaðe od crkve, i pristupiše k njemu uèenici njegovi da mu pokažu graðevinu crkvenu.

² A Isus reèe im: ne vidite li sve ovo? Zaista vam kažem: neæe ostati ovdje ni kamen na kamenu koji se neæe razmetnuti.

³ A kad sjeðaðe na gori Maslinskoj pristupiše k njemu uèenici nasamo govoreæi: kaži nam kad æe to biti? i kakav je znak tvojega dolaska i pošljedka vijeka?

⁴ I odgovarajuæi Isus reèe im: èuvajte se da vas ko ne prevari.

⁵ Jer æe mnogi doæi u ime moje govoreæi: ja sam Hristos. I mnoge æe prevariti.

⁶ Èuæete ratove i glasove o ratovima. Gledajte da se ne uplašite; jer treba da to sve bude. Ali nije još tada pošljedak.

7 Jer æe ustati narod na narod i carstvo na carstvo; i biæe gladi i pomori, i zemlja æe se tresti po svijetu.

8 A to je sve poëetak stradanja.

9 Tada æe vas predati na muke, i pobieæe vas, i svi æe narodi omrznuti na vas imena mojega radi.

10 I tada æe se mnogi sablazniti, i drug druga izdaæe, i omrznuæe drug na druga.

11 I iziæi æe mnogi lažni proroci i prevariæe mnoge.

12 I što æe se bezakonje umnožiti, ohladnjeæe ljubav mnogijeh.

13 Ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

14 I propovjediæe se ovo jevanđelje o carstvu po svemu svijetu za svjedoëanstvo svijem narodima. I tada æe doæi pošljedak.

15 Kad dakle ugledate mrzost opušæenja, o kojoj govori prorok Danilo, gdje stoji na mjestu svetome koji èita da razumije):

16 Tada koji budu u Judeji neka bježe u gore;

17 I koji bude na krovu da ne silazi uzeti što mu je u kuæi;

18 I koji bude u polju da se ne vrati natrag da uzme haljine svoje.

19 A teško trudnima i dojilicama u te dane.

20 Nego se molite Bogu da ne bude bježan vaša u zimu ni u subotu;

21 Jer æe biti nevolja velika kakova nije bila od postanja svijeta dosad niti æe biti;

22 I da se oni dani ne skrate, niko ne bi ostao; ali izbranih radi skratieæe se dani oni.

23 Tada ako vam ko reèe: evo ovdje je Hristos ili ondje, ne vjerujte.

24 Jer æe iziæi lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaæe znake velike i èudesu da bi prevarili, ako bude moguæe, i izbrane.

25 Eto vam kazah naprijed.

26 Ako vam dakle reku: evo ga u pustinji, ne izlazite; evo ga u sobama, ne vjerujte.

27 Jer kako što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, taki æe biti dolazak sina èovjeèijega.

28 Jer gdje je strvina onamo æe se i orlovi kupiti.

29 I odmah æe po nevolji dana tjeih sunce pomrèati, i mjesec svoju svjetlost izgubiti, i zvijezde s neba spasti, i sile nebeske pokrenuti se.

30 I tada æe se pokazati znak sina èovjeèijega na nebu; i tada æe proplakati sva plemena na zemlji; i ugledaæe sina èovjeèijega gdje ide na oblacima nebeskima sa silom i slavom velikom.

31 I poslaæe anđele svoje s velikijem glasom trubnijem; i sabraæe izbrane njegove od èetiri vjetra, od kraja do kraja nebesa.

32 Od smokve nauèite se prièi: kad se veæ njezine grane pomlade i ulistaju, znate da je blizu ljeto.

33 Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte da je blizu kod vrata.

34 Zaista vam kažem: ovaj naraštaj neæe proæi dok se ovo sve ne zbude.

35 Nebo i zemlja proæi æe, ali rijeèi moje neæe proæi.

³⁶ A o danu tome i o èasu niko ne zna, ni anđeli nebeski, do otac moj sam.

³⁷ Jer kako što je bilo u vrijeme Nojevo tako æe biti i dolazak sina èovjeèijega.

³⁸ Jer kako što pred potopom jeđahu i pijahu, ženjahu se i udavahu do onoga dana kad Noje uđe u kovèeg,

³⁹ I ne osjetiše dok ne dođe potop i odnese sve; tako æe biti i dolazak sina èovjeèijega.

⁴⁰ Tada æe biti dva na njivi; jedan æe se uzeti, a drugi æe se ostaviti.

⁴¹ Dvije æe mljeti na žrvnjevima; jedna æe se uzeti, a druga æe se ostaviti.

⁴² Stražite dakle, jer ne znate u koji æe èas doæi Gospod vaš.

⁴³ Ali ovo znajte: kad bi znao domaæn u koje æe vrijeme doæi lupež, èuvao bi i ne bi dao potkopati kuæe svoje.

⁴⁴ Zato i vi budite gotovi; jer u koji èas ne mislite doæi æe sin èovjeèij.

⁴⁵ Ko je dakle taj vjerni i mudri sluga kojega je postavio gospodar njegov nad svojima domašnjima da im daje hranu na obrok?

⁴⁶ Blago tome sluzi kojega došavši gospodar njegov nađe da izvršuje tako.

⁴⁷ Zaista vam kažem: postaviæe ga nad svijem imanjem svojim.

⁴⁸ Ako li taj rđavi sluga reèe u srcu svome: neæe moj gospodar još zadugo doæi;

⁴⁹ I poène biti svoje drugare, i jesti i piti s pijanicama;

⁵⁰ Doæi æe gospodar toga sluge u dan kad se

ne nada, i u èas kad ne misli.

⁵¹ I rasjeæi æe ga napola, i daæe mu platu kao i licemjerima; ondje æe biti plaè i škrgut zuba.

25

¹ Tada æe biti carstvo nebesko kao deset djevojaka koje uzeše žiške svoje i iziđoše na susret ženiku.

² Pet od njih bijahu mudre a pet lude.

³ I lude uzevši žiške svoje ne uzeše sa sobom ulja.

⁴ A mudre uzeše ulje u sudovima sa žišcima svojima.

⁵ A buduæi da ženik odocni, zadrijemaše sve, i pospaše.

⁶ A u ponoæi stade vika: eto ženika gdje ide, izlazite mu na susret.

⁷ Tada ustaše sve djevojke one i ukrasiše žiške svoje.

⁸ A lude rekoše mudrima: dajte nam od ulja svojega, jer naši žišci hoæe da se ugase.

⁹ A mudre odgovoriše govoreæi: da ne bi nedostalo i nama i vama, bolje je idite k trgovcima i kupite sebi.

¹⁰ A kad one otidoše da kupe, dođe ženik, i gotove uđoše s njim na svadbu, i zatvoriše se vrata.

¹¹ A poslije dođoše i one druge djevojke govoreæi: gospodaru! gospodaru! otvori nam.

¹² A on odgovarajuæi reèe im: zaista vam kažem: ne poznajem vas.

¹³ Stražite dakle, jer ne znate dana ni èasa u koji æe sin èovjeèij doæi.

14 Jer kako što èovjek polazeæi dozva sluge svoje i predade im blago svoje;

15 I jednome dakle dade pet talanta, a drugome dva, a treæemu jedan, svakome prema njegovoj moæi; i otide odmah.

16 A onaj što primi pet talanta otide te radi s njima, i dobi još pet talanta.

17 Tako i onaj što primi dva dobi i on još dva.

18 A koji primi jedan otide te ga zakopa u zemlju i sakri srebro gospodara svojega.

19 A po dugom vremenu dođe gospodar tih sluga, i stade se raèuniti s njima.

20 I pristupivši onaj što je primio pet talanta, donese još pet talanta govoreæi: gospodaru! predao si mi pet talanta; evo još pet talanta ja sam dobio s njima.

21 A gospodar njegov reèe mu: dobro, slugo dobri i vjerni! u malom bio si mi vjeran, nad mnogijem æu te postaviti; uđi u radost gospodara svojega.

22 A pristupivši i onaj što je primio dva talanta reèe: gospodaru! predao si mi dva talanta; evo još dva talanta ja sam dobio s njima.

23 A gospodar njegov reèe mu: dobro, slugo dobri i vjerni! u malom bio si mi vjeran, nad mnogijem æu te postaviti; uđi u radost gospodara svojega.

24 A pristupivši i onaj što je primio jedan talant reèe: gospodaru! znao sam da si ti tvrd èovjek: žnješ gdje nijesi sijao, i kupiš gdje nijesi vijao;

25 Pa se pobjah i otidoh te sakrih talant tvoj u zemlju; i evo ti tvoje.

²⁶ A gospodar njegov odgovarajuæi reèe mu: zli i ljenivi slugo! znao si da ja žnjem gdje nijesam sijao, i kupim gdje nijesam vijao:

²⁷ Trebalo je dakle moje srebro da daš trgovcima; i ja došavši uzeo bih svoje s dobitkom.

²⁸ Uzmite dakle od njega talant, i podajte onome što ima deset talanta.

²⁹ Jer svakome koji ima, daæe se, i preteæi æe mu; a od onoga koji nema, i što ima uzeæe se od njega.

³⁰ I nevaljaloga slugu bacite u tamu najkrajnju; ondje æe biti plaè i škrgut zuba.

³¹ A kad dođe sin èovjeèij u slavi svojoj i svi sveti anđeli s njime, onda æe sjesti na prijestolu slave svoje.

³² I sabraæe se pred njim svi narodi, i razluèiæe ih između sebe kao pastir što razluèuje ovce od jaraca.

³³ I postaviæe ovce s desne strane sebi, a jarce s lijeve.

³⁴ Tada æe reæi car onima što mu stoje s desne strane: hodite blagosloveni oca mojega; primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja svijeta.

³⁵ Jer ogladnjeh, i daste mi da jedem; ožednjeh, i napojiste me; gost bijah, i primiste me;

³⁶ Go bijah, i odjenuste me; bolestan bijah, i obiđoste me; u tamnici bijah, i dođoste k meni.

³⁷ Tada æe mu odgovoriti pravednici govoreæi: Gospode! kad te vidjesmo gladna, i nahranismo? ili žedna, i napojismo?

³⁸ Kad li te vidjesmo gosta, i primismo? ili gola, i odjenusmo?

39 Kad li te vidjesmo bolesna ili u tamnici, i dođosmo k tebi?

40 I odgovarajuæi car reæi æe im: zaista vam kažem: kad uèiniste jednome od ove moje najmanje braæe, meni uèiniste.

41 Tada æe reæi i onima što mu stoje s lijeve strane: idite od mene prokleti u oganj vjeèni pripravljeni đavolu i anđelima njegovijem.

42 Jer ogladnjeh, i ne dadoste mi da jedem; ožednjeh, i ne napojiste me;

43 Gost bijah, i ne primiste me; go bijah, i ne odjenuste me; bolestan i u tamnici bijah, i ne obiđoste me.

44 Tada æe mu odgovoriti i oni govoreæi: Gospode! kad te vidjesmo gladna ili žedna, ili gosta ili gola, ili bolesna ili u tamnici, i ne poslužismo te?

45 Tada æe im odgovoriti govoreæi: zaista vam kažem: kad ne uèiniste jednome od ove moje male braæe, ni meni ne uèiniste.

46 I ovi æe otiæi u muku vjeènu, a pravednici u život vjeèni.

26

1 I kad svrši Isus rijeèi ove, reèe uèenicima svojima:

2 Znaete da æe do dva dana biti pasha, i sina èovjeèijega predaæe da se razapne.

3 Tada skupiše se glavari sveštenuèki i književnici i starješine narodne u dvor poglavara sveštenuèkoga po imenu Kajafe;

4 I svjetovaše se kako bi Isusa iz prijevare uhvatili i ubili.

⁵ I govorahu: ali ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio.

⁶ A kad Isus bješe u Vitaniji u kuæi Simona gubavoga,

⁷ Pristupi k njemu žena sa sklenicom mira mnogocjenoga, i izli na glavu njegovu kad sjeđaðe za trpezom.

⁸ A kad vidješe to uèenici njegovi, rasrdiše se govoreæi: zašto se èini taka šteta?

⁹ Jer se mogaše ovo prodati skupo i novci dati se siromasima.

¹⁰ A kad razumje Isus, reèe im: šta smetate ženu? Ona uèini dobro djelo na meni.

¹¹ Jer siromahe imate svagda sa sobom, a mene nemate svagda.

¹² A ona izlivši miro ovo na tijelo moje za ukop me prigotovi.

¹³ Zaista vam kažem: gdje se god uspropovijeda ovo jevanđelje po svemu svijetu, kazaæe se i to za spomen njezin što uèini ona.

¹⁴ Tada jedan od dvanaestorice, po imenu Juda Iskariotski, otide ka glavarima sveštenikijem,

¹⁵ I reèe: šta æete mi dati da vam ga izdam? A oni mu obrekoše trideset srebrnika.

¹⁶ I od tada tražaðe zgodu da ga izda.

¹⁷ A u prvi dan prijesnijeh hljebova pristupiše uèenici k Isusu govoreæi: gdje æeš da ti zgotovimo pashu da jedeš?

¹⁸ A on reèe: idite u grad k tome i tome, i kažite mu: uèitelj kaže: vrijeme je moje blizu, u tebe æu da uèinim pashu s uèenicima svojijem.

¹⁹ I uèiniše uèenici kako im zapovjedi Isus, i ugotoviše pashu.

20 A kad bi uveèe, sjede za trpezu sa dvanaesticom.

21 I kad jeđahu reèe im: zaista vam kažem: jedan između vas izdaæe me.

22 I zabrinuvši se vrlo poèeše svaki govoriti mu: da nijesam ja, Gospode?

23 A on odgovarajuæi reèe: koji umoèi sa mnogom ruku u zdjelu onaj æe me izdati.

24 Sin èovjeèij dakle ide kao što je pisano za njega; ali teško onome èovjeku koji izda sina èovjeèijega; bolje bi mu bilo da se nije rodio onaj èovjek.

25 A Juda, izdajnik njegov, odgovarajuæi reèe: da nijesam ja, ravi? Reèe mu: ti kaza.

26 I kad jeđahu, uze Isus hljeb i blagoslovivši prelomi ga, i davaše uèenicima, i reèe: uzmite, jedite; ovo je tijelo moje.

27 I uze èašu i davši hvalu dade im govoreæi: pijte iz nje svi;

28 Jer je ovo krv moja novoga zavjeta koja æe se proliti za mnoge radi otpuštenja grijeha.

29 Kažem vam pak da neæu otsad piti od ovoga roda vinogradskoga do onoga dana kad æu piti s vama novoga u carstvu oca svojega.

30 I otpojavši hvalu iziđoše na goru Maslinsku.

31 Tada reèe im Isus: svi æete se vi sablazniti o mene ovu noæ; jer u pismu stoji: udaraæu pastira i ovce od stada razbjeæi æe se.

32 A po vaskrseniju svojemu ja idem pred vama u Galileju.

33 A Petar reèe mu: ako se i svi sablazne o tebe ja se neæu nikad sablazniti.

³⁴ Reèe mu Isus: zaista ti kažem: noæas dok pijetao ne zapjeva tri puta æeš me se odreæi.

³⁵ Reèe njemu Petar: da bih znao i umrijeti s tobom neæu te se odreæi. Tako i svi uèenici rekoše.

³⁶ Tada dođe Isus s njima u selo koje se zove Getsimanija, i reèe uèenicima: sjedite tu dok ja idem tamo da se pomolim Bogu.

³⁷ I uzevši Petra i oba sina Zevedejeva zabrinu se i poèe tužiti.

³⁸ Tada reèe im Isus: žalosna je duša moja do smrti; poèekajte ovdje, i stražite sa mnom.

³⁹ I otišavši malo pade na lice svoje moleæi se i govoreæi: oèe moj! ako je moguæe da me mimoide èaša ova; ali opet ne kako ja hoæu nego kako ti.

⁴⁰ I došavši k uèenicima nađe ih gdje spavaju, i reèe Petru: zar ne mogoste jedan èas postražiti sa mnom?

⁴¹ Stražite i molite se Bogu da ne padnete u napast; jer je duh srèan, ali je tijelo slabo.

⁴² Opet po drugi put otide i pomoli se govoreæi: oèe moj! ako me ne može ova èaša mimoiaæi da je ne pijem, neka bude volja tvoja.

⁴³ I došavši nađe ih opet gdje spavaju; jer im bijahu oèi otežale.

⁴⁴ I ostavivši ih otide opet i treæi put te se pomoli govoreæi one iste rijei.

⁴⁵ Tada dođe k uèenicima svojijem i reèe im: jednako spavate i poivate; evo se približi èas, i sin èovjeèij predaje se u ruke grješnika.

⁴⁶ Ustanite da idemo; evo se približi izdajnik moj.

⁴⁷ I dok on još tako govoraše, gle, Juda, jedan od dvanaestorice, dođe, i s njim ljudi mnogi s noževima i s koljem od glavara svešteničkih i starješina narodnjih.

⁴⁸ A izdajnik njegov dade im znak govoreći: koga ja cjelivam onaj je; držite ga.

⁴⁹ I odmah pristupivši k Isusu reče: zdravo, ravi! i cjeliva ga.

⁵⁰ A Isus reče mu: prijatelju! šta ćeš ti ovdje? Tada pristupivši dugoše ruke na Isusa i uhvatiše ga.

⁵¹ I gle, jedan od onijeh što bijahu sa Isusom mašivši se rukom izvadi nož svoj te udari slugu poglavara svešteničkoga, i otsiječe mu uho.

⁵² Tada reče mu Isus: vrati nož svoj na mjesto njegovo; jer svi koji se maše za nož od noža će izginuti.

⁵³ Ili misliš ti da ja ne mogu sad umoliti oca svojega da mi pošlje više od dvanaest legeona anđela?

⁵⁴ Ali kako bi se ispunilo što stoji u pismu da ovo treba da bude?

⁵⁵ U taj čas reče Isus ljudima: kao na hajduka izišli ste s noževima i s koljem da me uhvatite, a svaki dan sam kod vas sjedio u crkvi, i ne uhvatiste me.

⁵⁶ A ovo sve bi da se zbudu pisma proročka. Tada učenici svi ostaviše ga, i pobjegoše.

⁵⁷ I oni što uhvatiše Isusa odvedoše ga poglavaru svešteničkome Kajafi, gdje se književnici i starješine sabraše.

⁵⁸ A Petar iđашe za njim izdaleka do dvora poglavara svešteničkoga i ušavši unutra sjede sa

slugama da vidi svršetak.

⁵⁹ A glavari svešteneiki i starješine i sav sabor tražahu lažna svjedoèanstva na Isusa da bi ga ubili;

⁶⁰ I ne nađoše; i premda mnogi lažni svjedoci dolaziše, ne nađoše. Najposlije dođoše dva lažna svjedoka,

⁶¹ I rekoše: on je kazao: ja mogu razvaliti crkvu Božiju i za tri dana naèiniti je.

⁶² I ustavši poglavar svešteneiki reèe mu: zar ništa ne odgovaraš što ovi na tebe svjedoèe?

⁶³ A Isus muèaše. I poglavar svešteneiki odgovarajuæi reèe mu: zaklinjem te živijem Bogom da nam kažeš jesi li ti Hristos sin Božij?

⁶⁴ Reèe mu Isus: ti kaza. Ali ja vam kažem: otsele æete vidjeti sina èovjeèijega gdje sjedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskijem.

⁶⁵ Tada poglavar svešteneiki razdrije haljine svoje govoreæi: huli na Boga; šta nam trebaju više svjedoci? evo sad èuste hulu njegovu.

⁶⁶ Šta mislite? A oni odgovarajuæi rekoše: zaslužio je smrt.

⁶⁷ Tada pljunuše mu u lice, i udariše ga po licu, a jedni mu daše i priuške

⁶⁸ Govoreæi: proreci nam, Hriste, ko te udari?

⁶⁹ A Petar sjeðaše napolju na dvoru, i pristupi k njemu jedna sluškinja govoreæi: i ti si bio s Isusom Galilejcem.

⁷⁰ A on se odreèe pred svima govoreæi: ne znam šta govoriš.

⁷¹ A kad iziđe k vratima ugleda ga druga, i reèe onima što bijahu ondje: i ovaj bješe s Isusom

Nazareæaninom.

⁷² I opet odreèe se s kletvom: ne znam tog èovjeka.

⁷³ A malo potom pristupiše oni što stajahu i rekoše Petru: vaistinu i ti si od njih; jer te i govor tvoj izdaje.

⁷⁴ Tada se poèe kleti i preklinjati da ne zna tog èovjeka. I odmah zapjeva pijetao.

⁷⁵ I opomenu se Petar rijeèi Isusove što mu je rekao: dok pijetao ne zapjeva tri puta æeš me se odreæi. I izišavši napolje plaka gorko.

27

¹ A kad bi ujutru, uèiniše vijeæu svi glavari svešteneièki i starješine narodne za Isusa da ga pogube.

² I svezavši ga odvedoše, i predaše ga Pontiju Pilatu sudiji.

³ Tada vidjevši Juda izdajnik njegov da ga osudiše raskaja se, i povrati trideset srebrnika glavarima svešteneièkijem i starješinama

⁴ Govoreæi: ja sagriješih što izdadoh krv pravu. A oni rekoše: šta mi marimo za to? ti æeš vidjeti.

⁵ I bacivši srebrnike u crkvi iziðe, i otide te se objesi.

⁶ A glavari svešteneièki uzevši srebrnike rekoše: ne valja ih metnuti u crkvenu haznu, jer je uzeto za krv.

⁷ Nego se dogovoriše te kupiše za njih lonèarevu njivu za groblje gostima.

⁸ Od toga se i prozva ona njiva krvna njiva i do danas.

⁹ Tada se izvrši što je kazao prorok Jeremija govoreæi: i uzeše trideset srebrnika, cijenu cijenjenoga koga su cijenili sinovi Izrailjevi;

¹⁰ I dadoše ih za njivu lonèarevu, kao što mi kaza Gospod.

¹¹ A Isus stade pred sudijom, i zapita ga sudija govoreæi: ti li si car Judejski? A Isus reèe mu: ti kažeš.

¹² I kad ga tužahu glavari sveštenieki i starješine, ništa ne odgovori.

¹³ Tada reèe mu Pilat: èuješ li šta na tebe svjedoèe?

¹⁴ I ne odgovori mu ni na jednu rijeè tako da se sudija divljaše vrlo.

¹⁵ A o svakom prazniku pashe bijaše obièaj u sudije da pusti narodu po jednoga sužnja koga oni hoæe.

¹⁶ A tada imahu znatnoga sužnja po imenu Varavu.

¹⁷ I kad se sabraše, reèe im Pilat: koga hoæete da vam pustim? Varavu ili Isusa prozvanoga Hrista?

¹⁸ Jer znadijaše da su ga iz zavisti predali.

¹⁹ A kad sjeðaše u sudu, poruèi mu žena njegova govoreæi: nemoj se ti ništa miješati u sud toga pravednika, jer sam danas u snu mnogo postradala njega radi.

²⁰ A glavari sveštenieki i starješine nagovoriše narod da ištu Varavu, a Isusa da pogube.

²¹ A sudija odgovarajuæi reèe im: koga hoæete od ove dvojice da vam pustim? A oni rekoše: Varavu.

²² Reèe im Pilat: a šta æu èiniti s Isusom prozvanijem Hristom? Rekoše mu svi: da se

razapne.

²³ Sudija pak reèe: a kakvo je zlo uèinio? A oni iz glasa povikaše govoreæi: da se razapne.

²⁴ A kad vidje Pilat da ništa ne pomaže nego još veæa buna biva, uze vodu te umi ruke pred narodom govoreæi: ja nijesam kriv u krvi ovoga pravednika: vi æete vidjeti.

²⁵ I odgovarajuæi sav narod reèe: krv njegova na nas i na djecu našu.

²⁶ Tada pusti im Varavu, a Isusa šibavši predade da se razapne.

²⁷ Tada vojnici sudijni uzeše Isusa u sudnicu i skupiše na nj svu èetu vojnika.

²⁸ I svukavši ga obukoše mu skerletnu kabanicu.

²⁹ I opletavši vijenac od trnja metnuše mu na glavu, i dadoše mu trsku u desnicu; i kleknuvši na koljena pred njim rugahu mu se govoreæi: zdravo, care Judejski!

³⁰ I pljunuvši na nj uzeše trsku i biše ga po glavi.

³¹ I kad mu se narugaše, svukoše s njega kabanicu, i obukoše ga u haljine njegove, i povedoše ga da ga razapnu.

³² I izlazeæi nađoše èovjeka iz Kirine po imenu Simona i natjeraše ga da mu ponese krst.

³³ I došavši na mjesto koje se zove Golgota, to jest košturnica,

³⁴ Dadoše mu da pije ocat pomiješan sa žuèi, i okusivši ne htje da pije.

³⁵ A kad ga razapeše, razdijeliše haljine njegove bacivši kocke;

³⁶ I sjeđahu ondje te ga èuvahu.

³⁷ I metnuše mu više glave krivicu njegovu napisanu: ovo je Isus car Judejski.

³⁸ Tada raspeše s njim dva hajduka, jednoga s desne a jednoga s lijeve strane.

³⁹ A koji prolazahu huljahu na nj mašuæi glavama svojima,

⁴⁰ I govoreæi: ti koji crkvu razvaljuješ i za tri dana naèinjaš pomozi sam sebi; ako si sin Božij, siđi s krsta.

⁴¹ A tako i glavari sveštentièki s književnicima i starješinama potsmijevajuæi se govorahu:

⁴² Drugima pomože, a sebi ne može pomoæi. Ako je car Izrailjev, neka siđe sad s krsta pa æemo ga vjerovati.

⁴³ On se uzdao u Boga: neka mu pomože sad, ako mu je po volji, jer govoraše: ja sam sin Božij.

⁴⁴ Tako isto i hajduci razapeti s njim rugahu mu se.

⁴⁵ A od šestoga sahata bi tama po svoj zemlji do sahata devetoga.

⁴⁶ A oko devetoga sahata povika Isus iza glasa govoreæi: Ili! Ili! lama savahtani? to jest: Bože moj! Bože moj! zašto si me ostavio?

⁴⁷ A neki od onijeh što stajahu ondje èuvši to govorahu: ovaj zove Iliju.

⁴⁸ I odmah otrèa jedan od njih te uze sunđer, i napuni octa, pa nataèe na trsku, te ga pojaše.

⁴⁹ A ostali govorahu: stani da vidimo hoæe li doæi Ilija da mu pomože.

⁵⁰ A Isus opet povika iza glasa, i ispusti dušu.

⁵¹ I gle, zavjes crkveni razdrije se nadvoje od gornjega kraja do donjega; i zemlja se potrese, i

kamenje se raspade;

⁵² I grobovi se otvoriše, i ustaše mnoga tijela svetijeh koji su pomrli;

⁵³ I izišavši iz grobova po vaskrseniju njegovom uđoše u sveti grad i pokazашe se mnogima.

⁵⁴ A kapetan i koji s njim èuvahu Isusa vidjevši da se zemlja trese i šta bi, poplašiše se vrlo govoreæi: zaista ovaj bijaše sin Božij.

⁵⁵ I ondje bijahu i gledahu izdaleka mnoge žene koje su išle za Isusom iz Galileje i služile mu.

⁵⁶ Među kojima bijaše Marija Magdalena i Marija mati Jakovljeva i Josijna i mati sinova Zevedejevijeh.

⁵⁷ A kad bi uveèe, dođe èovjek bogat iz Arimateje, po imenu Josif, koji je također bio uèenik Isusov.

⁵⁸ Ovaj pristupivši k Pilatu zamoli ga za tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi da mu dadu tijelo.

⁵⁹ I uzevši Josif tijelo zavi ga u platno èisto;

⁶⁰ I metnu ga u novi svoj grob što je bio isjekao u kamenu; i navalivši veliki kamen na vrata od groba otide.

⁶¹ A ondje bijaše Marija Magdalena i druga Marija, i sjeđahu prema grobu.

⁶² Sjutradan pak po petku sabraše se glavari sveštenieki i fariseji kod Pilata,

⁶³ I rekoše: gospodaru! mi se opomenusmo da ovaj laža kaza još za života: poslije tri dana ustaæu.

⁶⁴ Zato zapovjedi da se utvrdi grob do treæega dana da ne dođu kako uèenici njegovi noæu i da

ga ne ukradu i ne kažu narodu: usta iz mrtvijen; i biæe posljednja prijevara gora od prve.

⁶⁵ Reèe im Pilat: evo vam straže, pa idite te utvrdite kako znate.

⁶⁶ A oni otišavši sa stražom utvrdiše grob, i zapeèatiše kamen.

28

¹ A po veèeru subotnom na osvitak prvoga dana nedjelje dođe Marija Magdalena i druga Marija da ogledaju grob.

² I gle, zemlja se zatrese vrlo; jer anđeo Gospodnji siđe s neba, i pristupivši odvali kamen od vrata grobnijen i sjeđaše na njemu.

³ A lice njegovo bijaše kao munja, i odijelo njegovo kao snijeg.

⁴ I od straha njegova uzdrktaše se stražari, i postadoše kao mrtvi.

⁵ A anđeo odgovarajuæi reèe ženama: ne bojte se vi; jer znam da Isusa raspetoga tražite.

⁶ Nije ovdje: jer ustade kao što je kazao. Hodite da vidite mjesto gdje je ležao Gospod.

⁷ Pa idite brže te kažite uèenicima njegovijem da je ustao iz mrtvijen. I gle, on æe pred vama otiæi u Galileju; tamo æete ga vidjeti. Eto ja vam kazah.

⁸ I izišavši brzo iz groba sa strahom i radosti velikom potekoše da jave uèenicima njegovijem.

⁹ A kad iđahu da jave uèenicima njegovijem, i gle, srete ih Isus govoreæi: zdravo! A one pristupivši uhvatiše se za noge njegove i pokloniše mu se.

¹⁰ Tada reèe im Isus: ne bojte se; idite te javite braæi mojoj neka idu u Galileju; i tamo æe me vidjeti.

¹¹ A kad iðahu, gle, neki od stražara doðoše u grad i javiše glavarima sveštenikijem sve što se dogodilo.

¹² I oni sastavši se sa starješinama uèiniše vijeæu, i dadoše vojnicima dovoljno novaca

¹³ Govoreæi: kažite: uèenici njegovi doðoše noæu i ukradoše ga kad smo mi spavali.

¹⁴ I ako to èuje sudija, mi æemo njega umiriti, i naèiniti da vama ništa ne bude.

¹⁵ A oni uzevši novce uèiniše kao što su nauèeni bili. I razglasi se ova rijeè po Jevrejima i do danas.

¹⁶ A jedanaest uèenika otidoše u Galileju u goru kuda im je kazao Isus.

¹⁷ I kad ga vidješe, pokloniše mu se; a jedni posumnjaše.

¹⁸ I pristupivši Isus reèe im govoreæi: dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.

¹⁹ Idite dakle i nauèite sve narode krsteæi ih va ime oca i sina i svetoga Duha,

²⁰ Uèeæi ih da sve drže što sam vam zapovijedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka. Amin.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27